

ସର୍ଗରେ ଇଶ୍ଵରନେତ୍

(ବ୍ୟଙ୍ଗ କବିତା ସଂକଳନ)

ସଞ୍ଜୟ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

ସଞ୍ଜୟ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

ସର୍ଗରେ ଲଝୁରନେଟ୍

SWARGARE INTERNET

ଲେଖକ :

ସଞ୍ଜୟ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

Writer :

Sanjaya Anand Kumar Tripathy

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ :

୨୦୧୨

First Edition :

2012

ପ୍ରକାଶକ :

ଶ୍ରୀମତୀ ନୀହାରିକା ତ୍ରିପାଠୀ

କ୍ୱାର୍ଟର ନଂ - ଇ-୮/୪

ୟୁନିଟ୍ - ୮, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୨

ଓଡ଼ିଶା

Publisher :

Smt. Niharika Tripathy

Qr. No. - E - 8/4

Unit - 8, Bhubaneswar-12

Odisha

ମୁଦ୍ରଣ :

ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି

ରାମେଶ୍ୱରପାଟଣା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Printed at :

Shradhanjali

Rameswarpatna, Bhubaneswar

© : ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱ ସଂରକ୍ଷିତ

© : Copyright Reserved

ମୂଲ୍ୟ : ଟ ୪୦ କି

Price : Rs. 40/-

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଅର୍ଜୁନ - ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ ସମ୍ବାଦ	୫
୨.	ଧନ୍ୟ ତୋର ରୂପ	୮
୩.	ନୂଆ ବରଷ	୯
୪.	ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖ !	୧୦
୫.	ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀ	୧୧
୬.	ରାକ୍ଷି ସାକ୍ଷୀ ତୁମେ.....	୧୨
୭.	ଦୁଇଟି ଚିଠି	୧୩
୮.	ପତିବ୍ରତା ମୋ ସାବିତ୍ରୀ	୧୬
୯.	ବୃକ୍ଷରୋପଣ ରହସ୍ୟ	୧୮
୧୦.	ମୋ କନିଆ ଖୋଜା ଚାଲିଲା	୧୯
୧୧.	କଅଣ ଚାଲିଛି ଏଠି ?	୨୦
୧୨.	ଡକାୟତ ଉବାଚ	୨୧
୧୩.	ବାଉନ୍ସର	୨୩
୧୪.	କଲା ମୋତେ ଶିଶୁପାଳ	୨୪
୧୫.	ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା	୨୬
୧୬.	ଅବୁଝା ରାଜାଙ୍କ ପାଳବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ତ୍ରୀ	୨୮
୧୭.	ଅନୁସରିତ ପ୍ରଭୋ !	୩୨
୧୮.	ଡିଙ୍କି - କଙ୍କି ଉପାଖ୍ୟାନ	୩୪
୧୯.	ମୋ ଷଷ୍ଠ ବାରବୁଲା	୩୬
୨୦.	ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ବନବାସ	୩୭

ସଞ୍ଚୟ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ	
୨୧. ହରି ହର ଉପାଖ୍ୟାନ	୪୦
୨୨. ଏ ଫୁଲରେ ନାହିଁ ବାସ	୪୩
୨୩. କୁକୁର ମେଳା	୪୪
୨୪. ହରତାଳ	୪୯
୨୫. ବନ୍ଦ	୫୦
୨୬. ବଜ୍ରକୁଣ୍ଡପୁରରୁ ନରକ ନିବାସ	୫୧
୨୭. ଘରଭଡ଼ା	୫୩
୨୮. ଅବାଞ୍ଚିତ ଅତିଥି	୫୫
୨୯. ନୂଆବରଷ	୫୬
୩୦. ନିର୍ବାଚନ ଇସ୍ତଫାର	୫୭
୩୧. ସ୍ୱର୍ଗରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍	୫୯

। । ।

ଅର୍ଜୁନ - ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ସମ୍ବାଦ

ଆସ ଆସ ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି କୁରୁସାହି,
କହ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି ଆସିଲ ହେ ଭାଇ ।
ମରୁଡି କି ଛାଇଗଲା ତୁମର ରାଜ୍ୟରେ,
ଏଠିକା ଅବସ୍ଥା ଆଉ କହିଲେ ନସରେ ।
ଏହା ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଯେ ଦିଅନ୍ତି ଉତ୍ତର,
ଚାଷ ଛାଡ଼ି ଏବେ ଆମେ ହେଲୁ ଠିକାଦାର ।
ତୁମ ଧାନ ତୁମ ମୁଢ଼ି ନେଇ ପରଷିବୁ,
ଏଥିପାଇଁ ମୂଳରୁ ତ ଭାଗ କାଢ଼ିନେବୁ ।
ମରୁଡି, ସମୟ ଏବେ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ,
ଭାରୁଛି ମୁଁ ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେବି ସବୁ ଗାତ ।
ସରକାର ଏଇ ବର୍ଷ କାମ ତ କରିବେ,
ମାଟି କାମ କରି କେତେ ବନ୍ଧ ଖୋଲାଉବେ ।
'ଏମେଲେ'ତ ମୋର ମୋଟେ କଥା ମାନୁନାହିଁ,
ଚାପ ପକାଇ ଟିକିଏ ଦିଅ ହେ ବୁଝାଇ ।
ନ ହେଲେ ସେ ସବୁ ଠିକା ନିଜେ ନେଇଯିବ,
କାମ ନ କରିଣ ପୁଣି ପଇସା ଖାଇବ ।
'ଓଭରସିୟର', 'ବି.ଡି.ଓ' ପିଣ୍ଡେ ନାହିଁ ପ୍ରାଣ,
ମୋ ପେଟକୁ କିଏ ଆଉ କରିବ ଭରଣ ।
ଏକା କଥା ହୋଇଥିଲେ ଚିନ୍ତା ନ କରନ୍ତି,
କୁରୁମ୍ ପୋଷୁଛି ତେଣୁ ଥୟ ନାହିଁ ମତି ।
ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଭ୍ରାତ କଥା ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ,
ଜୀବନରେ କହିବେନି ପଦେ ହେଲେ ମିଛ ।

ଭୀମ ଭାଇ କିଛି ବୁଝି ନ ପାରି କହନ୍ତି,
'ଏମେଲେ'କୁ ମାରିଦେବି ଆଣ ମୋର କତି ।
ତାଙ୍କ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାରିବନି ହୋଇ
ଏମିତି ଚାଲିଲେ ବଞ୍ଚି ପାରିବୁନି ରହି ।
ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟେ ଯଦି କରୁଅଛ କିଛି କାମ,
ଦିଅ ମୋତେ ଭ୍ରାତ ମୋର ରହିବ ତୋ ନାମ ।
ନହେଲେ ମୁଁ ଭାସିଗଲି ଅନ୍ୟ ଆଶ୍ରା ନାହିଁ
ତୁମ୍ଭେ ନ ବୁଝିଲେ ଦୁଃଖ ବୁଝିବେନି କେହି ।
ଏହା ଶୁଣି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଦିଅନ୍ତି ଉତ୍ତର,
ମରୁଛି ଘୋଷଣା ଏବେ ହୋଇନି ବିଚାର ।
ଯଦି ହେବ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୈଠକ ବସିବ,
ତା'ପରେ ଯାଇ ପଇସା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇବ ।
ଯଦି ପାର ଏବେ ଠାରୁ ଲୋକ କରି ଠୁଳ
ବୁଲ୍ ଅଫିସ୍‌ରେ ଆସି ହୁଅ ସର୍ବେ ମେଳ ।
ଘେରାଉ କରିଣ ତାଙ୍କୁ କର ହନ୍ତସନ୍ତ,
ତା'ପରେ ଜାଣିବି ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ।
ଯଦି ହେଉଛ ସଫଳ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନେଇ,
ସୁପାରିଶ କରିବାର ଦରକାର ନାହିଁ ।
ଲୋକେ ଏଠି ଠିକାଦାର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କରିବେ,
ମାଟିକାମ ନିଜେ କରି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବରିବେ ।
ଦ୍ଵାପରର କଥା ଆଉ ଏବେ ଚଳିବନି,
ଖାଣ୍ଡି ସୁନା ମିଳୁନାହିଁ ସବୁ ଅଧାଗିନି ।
ଏହାପରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ,
ମାତା, ଭ୍ରାତା କଥା କ'ଣ ଶୀଘ୍ର କହେ ହେଲେ ।
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି ଭାସନ୍ତି କିରିଟୀ,
ନକୂଳ, ସହଦେବକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ ସି.ଟି. ।

କୁନ୍ତୀମାତା ଘରେ ଥାଇ କାମ କରୁଛନ୍ତି,
 ଦ୍ରୌପଦୀର କଥା ଶୁଣି ଭ୍ରମ ହେବ ମତି ।
 ଶୋଇଛି ଆଠଟା ଯାଏ କହିଲେ ରାଗୁଛି,
 ଜ୍ଵର ନ ହେଲେ ବି ଦିନ ରାତି କୁହୁଡ଼ାଉଛି ।
 ରାନ୍ଧିବ ଗୋଟାଏ ଯାଏ ଭୀମ ଛାଡ଼େ ରତି,
 କହୁଛି ଲେଟ୍ରେ ଖାଅ ହେଲାଣି ମରୁତି ।
 ବିଳମ୍ବେ ଖାଇଲେ ଜଳଖିଆଟା ବଞ୍ଚିବ,
 ଆଗ ପଛ ବିଚାରିଣ କରୁଛି ହେ ଦେବ ।
 ନାରୀ ମାୟା ଅଗୋଚର ଏବେ ମୁଁ ବୁଝିଲି,
 ଏକା ମୋର ହୋଇଥିଲେ ଛାତି ଦ୍ୟୁତି କାଲି ।
 ଘରର କଥା ଏ ପରେ ନ କହିବ ଭ୍ରାତ,
 ଅନ୍ୟ ସର୍ବେ ଜାଣିଗଲେ ଯିବଟି ଇଚ୍ଛତ ।
 ସବୁଶୁଣି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କହନ୍ତି ବୁଝାଇ,
 ଯୁଗ ବଦଳିଲା ଏବେ ଚଳିଯାଅ ଭାଇ ।
 ମରୁତିର ମୁକାବିଲା କରିବାର ପାଇଁ,
 ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ଥୟ ଧର ତୁହି ।
 ମାତା, ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତ ପଦେ ମୋର ନମସ୍କାର,
 ଜଣାଇ ଦେବୁ ନିଶ୍ଚୟ ଧନଞ୍ଜୟ ବୀର ।
 ତୁମ କଥା ମନେରଖୁ ଦେବି ମୁଁ ଖବର,
 ସମାଧାନ ହେବ ସବୁ ଟିକେ ଦମ୍ଭ ଧର ।
 ମେଲାଣି ମାଗିଣ ତହୁଁ କୁନ୍ତୀ ଦେବୀ ସୁତ,
 ଟାଏ ! ଟାଏ ! କଲେ ଷ୍ଟାର୍ଟ କରି ରାଜଦୂତ ।

III

ଧନ୍ୟ ତୋର ରୂପ

କାହା ପଛେ ଧାଇଁ ଆଜି ଏ ବେଶ ଧରିଛୁ,
କପାଳେ ସିନ୍ଦୂର ଛାତି ଚିକିଳି ନାଇଛୁ ।

ମୁଣ୍ଡରେ ଓଢ଼ଣା ନାହିଁ, ନାହିଁ ହାତେ ଚୁଡ଼ି
ଏକ ହାତେ ସୁନା ଖଡ଼ୁ ଅନ୍ୟ ହାତେ ଘଡ଼ି ।

ମୁଣ୍ଡ କେଶ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ସର୍ବାଙ୍ଗ ମୁକୁଳା,
ଲାଜ ଲାଗେ କହିବାକୁ ସବୁ ତୋର ଲାଳା ।

ଲାଜ ସରମ ଛାଡ଼ିଣ ଅଗ୍ର ବକ୍ତା ହେଉ,
ଭାବୁ ନିଜ କଥା ଖାଲି ବାକି ଯାହା ହେଉ ।

ଧନ୍ୟ ତୋର ରୂପ, ଗୁଣ, ଧନ୍ୟ ତୋ ବିଚାର
ସରମରେ ମରିଯିବେ ଯେ ହୋଇଛନ୍ତି ବି ଅମର ।

ନୂଆ ବରଷ

ଦେଖିବ ଆସ,

ନୂଆବରଷରେ କେତେ ହରଷ
ଓଡ଼ିଆ ପୁଅର ଗ୍ରିଟିଂସ୍ ଚାଷ ।

ଲାଗିବ ହସ

ପାଳନ କରନ୍ତି ନୂଆ ବରଷ
ମୁହେଁ ଥାଏ ଖାଲି ନକଲି ହସ ।

କରନ୍ତି ରୋଷ

ନଖାଇଲେ ସିଏ ମଦ ମାଉଁସ
ହେରୋଇନ୍, ଅଫିମ ଆଉ ଚରସ ।

ଜାଣେନି ଶିଷ୍ୟ

ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ନୂଆବରଷ,
ମହାବିଷୁବର ଅସ୍ତିତ୍ଵ କିସ ।

କାହାର ଦୋଷ

ଜାନୁଆରୀ ଏବେ ହେଲାଣି ମେଷ,
ପଶୁମକୁ ଗତି ବଢ଼େ କ୍ରମଶଃ ।

ନାହିଁ ତ କିସ

ସବୁ ନେଇଗଲା ଝଡ଼ ବତାସ
ତଥାପି ଭାଙ୍ଗିନି ଯାକ ଅଳସ ।

(ପ୍ରଭୁ) ଦିଅ ଆଶିଷ

ନୂଆ ଶତାବ୍ଦୀର ନୂଆ ପରଶ
ସଭିଙ୍କ ମୁହଁରେ ପୁଟାଉ ହସ ।

ରହୁ ସ୍ଵାଭିମାନ ଓଡ଼ିଆ ଯଶ,

ନହେଲେ ହେବ ଏ ସଂସ୍କୃତି ନାଶ ।

। । ।

ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖ !

ମିଛେ ସିନା ମଲି ଟାକି ଟାକି ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖ

ଶୁଣିବାକୁ କଥା ମୋର କଣ୍ଠେ ଦେଲ ପଥର
ଆଖି ଲୁହ ଗଲା ଗାଲେ ଶୁଖି ହେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖ ।୦ ।

ସେ ଦିନର ଦେଖାପରେ ନିଦ ନାହିଁ ଆଖି
ରାତି ସାରା ଉଜାଗର ଚନ୍ଦ୍ର ତାରା ସାକ୍ଷୀ ହେ..... ।୧ ।

ପତ୍ର ଦେଲି ଉତ୍ତର ମୁଁ ନ ପାଇଲି ଟାକି
ମୌନ ବ୍ରତ ସରିଲାକି ଅଛି ଆଉ ବାକି ହେ..... ।୨ ।

କଲେଜର ରାସ୍ତା ପରେ ଆଖି ଅଛି ଲାଖି,
ବତାଖୁଣ୍ଟ ପିଚୁରାସ୍ତା ସର୍ବେ ମୁକ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ହେ..... ।୩ ।

ନାମ ତୁମ ଜାଣି ନାହିଁ କରୁଛି ସଉକି,
ସୂର୍ଯ୍ୟପରି ମୁହଁ (ତେଣୁ) ନାମ ଦେଲି ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖ ହେ..... ।୪ ।

ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ କି ମୋତେ ପତ୍ର ଦେବ ଲେଖି,
କଲେଜର ପାର୍କଠାରେ କାଲିଥିବି ଟାକି ହେ..... ।୫ ।

ନ ହେଲେ ତ କିଛି ନାହିଁ କାହିଁ ପାଇଁ ଦୁଃଖ
ଭାଉଜଟି ଖୋଜୁଥାଅ ବାନ୍ଧି ଦେଇ ରାକ୍ଷୀ ହେ..... ।୬ ।

।।।

ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ ସ୍ଵାମୀ

ପ୍ରାଣନାଥ ଏ କି କଲ,
ତଜନେ ଛୁଆ ମୋ ପାଖେ ଛାଡ଼ିଗଲ ।
ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ କଂସେଇ ସାଜିଲ
କହ କାହିଁ ପାଇଁ ଏତେ କଲ କଲବଲ ।
ଯଦି ଯିବାଟା ନିହାତି ଦରକାର ଥିଲା
ଥଧ ତଜନ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଥାନ୍ତ ଭଲା ।
ଦିନରାତି ଘରେ ଏଠି ଚାଲେ ବାଦିପାଲା,
କା ଆଗେ କହିବି ମୋ ସଂସାର ଭାସିଲା ।
କେତେବେଳେ ଛୁଆ ସବୁ ହେଲେ ଅମାନିଆ
ଗୋଟାଏ କଥା କହେ ମୁଁ ହୁଅନ୍ତି ଛାନିଆଁ ।
କହେ ବାପାଙ୍କୁ ତୁମର ତକାଇଣ ଦେବି,
ଦିନରାତି ତାଙ୍କ ସାଥେ ମିଶି କବିତା ବୋଲିବି ।
ଭୟରେ ପିଲାଏ ସବୁ ରୂପ ହୋଇଯାନ୍ତି,
ପରସ୍ପର ଖାଲି ଦେଖାଦେଖୁ ହେଉଥାନ୍ତି ।
ତୁମେ ଯେଉଁଠି ଅଛ ଥାଅ ସେହିଠାରେ,
ନାଚଗୀତ କରୁଥାଅ ତୁମରି ଇଚ୍ଛାରେ ।
କିନ୍ତୁ ମନି ଅର୍ତ୍ତର ପଠାଅ ପ୍ରତି ପହିଲାରେ
ନ ହେଲେ ପଶିବ ଜାଣ ଜେଲ୍ ହାଜତରେ ।

। । ।

ରାକ୍ଷି ସାକ୍ଷୀ ତୁମେ.....

ଲୁଚାଛପା ଆଉ କେତେ ଦିନ ଆମେ ମିଶିବାରେ ପ୍ରାଣ ସହୀ,
ସବୁ କାମ ଏବେ ଠିକ୍ ଚାଲିବ ଉପାୟ ଖୋଜିଛି ମୁହିଁ ।

ଖୋଲାଖୋଲି ଆମ ପ୍ରେମ ଚାଲୁଥିବ ଜାଣି ନ ପାରିବେ କେହି,
ତୁମ ହୋଇ ସବୁ ଲୋକ ବସିଯିବେ ମୁଣ୍ଡେ ହାତ ମାରିଦେଇ ।

ଏତେ ଦିନ ପରେ ମୋ ବୁଦ୍ଧି ଜୁଟିଛି ମନ ଦେଇ ଟିକେ ଶୁଣ,
ନିକଟ ହେଲାଣି ରାକ୍ଷୀର ପରବ ଭଲଯୋଗ ହେଲା ଜାଣ ।

ରାକ୍ଷାଦିନ ମୁହିଁ ଅତି ସକାଳରୁ ପହଞ୍ଚିବି ତୁମ ଘର,
ଡକାଇଣ ତୋତେ କହିବି ମୋହର ବହିଷେ ଦରକାର ।

ଭାଇ ଭାଇ ବୋଲି ଡାକି ନେବୁ ମୋତେ କରିଣ କେତେ ଆଦର,
ତୋର ସଂଗାତର ଭାଇ ବୋଲି ଘରେ ପରିଚୟ ଦେବୁ ମୋର ।

କପାଳରେ ଟିପା ଦେଇଣ ତା'ପରେ ବାନ୍ଧିବୁ ରାକ୍ଷୀ ହାତରେ
ରାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷୀ ତୁମେ ହେଲ ମୋର ଭାଇ କହିବୁ ଖାଲି ମିଛରେ ।

ସେହିଦିନଠାରୁ ମିଶିବାର ଆଉ ନଥିବଟି କଟକଣା
ଆମ ପଛେ ଯିଏ ଲାଗିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ ବାଟବଣା ।

ସଜକରି ସବୁ ରଖୁଥିବୁ ତୁହି ଭୁଲିବୁନି ଟିକେ ଜମା,
ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତୋ'ରି ଗାଲରେ ଦେବି ଦୁଇଗୋଟି ରୁମା ।

। । ।

ଦୁଇଟି ଚିଠି

ଡାକ ବିଭାଗର ହରତାଳ
ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ
ମୁଁ ପାଇଲି ଦୁଇଗୋଟି ଚିଠି ।
ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା
କବି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ
ଆୟୋଜିକାଙ୍କ ଠାରୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
“ହେ କବିବର
ଡିସେମ୍ବର ୩୧ ରବିବାର
ଆସିବେ ନ କର ଉଛୁର,
ସଂଗେ ଧରି କବିତା ସମ୍ଭାର ।
ସଭାରେ ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ
ତିନିଶ ମୁଦ୍ରା ସାଥେ ନେଇ
ଆଣିବେ ଭୁଲିବେଟି ନାହିଁ ।”
ଅନ୍ୟଟି ଥିଲା
ମୋ ଶାଶୁଘରେ ଥିବା ପତ୍ନୀଙ୍କ ପାଖରୁ
“ହେ ପ୍ରିୟବର
ଆସିବ ନ କର ଉଛୁର ।
ଡିସେମ୍ବର ୩୧ ରବିବାର
ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଟଙ୍କା ଧରିଣ ସଂଗର ।
ନୂଆ ବର୍ଷ ପାଇଁ ହେବ
ପାର୍ଟି ଆୟୋଜନ ।
ଭୁଲିବନି ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ
ତୁମକୁ ମୋହରି ରାଣ ।।”

ଦୁଇ ଚଠି ପଢ଼ି ମୁହିଁ
ହୋଇଲି ଅବାକ୍ ।
ବାରମ୍ବାର ପଢୁଥିଲି
ଛାତି ମୋର ହେଲା ଦକଦକ ।
ପୁଣି ସମ୍ଭାଳି ନିଜକୁ ଉତ୍ତର ଲେଖିଲି ।

ପ୍ରଥମ ଚଠି

“ସମ୍ମାନାୟା ଭଉଣୀ ମୋହର
କ୍ଷମା କଥା କରିବେ ବିଚାର ।
ପୂର୍ବରୁ ମୋ ଅଛି ନିମନ୍ତ୍ରଣ
ଏଣୁ ପହଞ୍ଚିବା ହୋଇବା କଷଣ ।”

ଦ୍ଵିତୀୟ ଚଠି

“ପ୍ରିୟତମା ମୋର
ତୁମ କଥା ନୁହେଁ ଭୁଲିବାର
ପହଞ୍ଚିବି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ।
ମୋ ପାଇଁ ସଜ ହୋଇ
ଥିବ ଅପେକ୍ଷାରେ ।”
ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ଚଠି ଡାକରେ ଛାଡ଼ିଲି ।
କିଛି ଦିନ ପରେ ପୁଣି ଉତ୍ତର ପାଇଲି ।
ଚଠି ପଢ଼ି ମୋ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲା
କାରଣ ପଠାଇବା ସମୟରେ ଲଫାଫା ବଦଳିଥିଲା ।

ଆୟୋଜିକା ଲେଖୁଥିଲେ :

‘ଅଭଦ୍ର ତୁମେ ହେ କବିବର,
ବାହାରକୁ ଶାନ୍ତ ଶିଷ୍ ଅଟ ଉଦ୍‌ଗୋର ।

ଜାଣିଛ ମୋ ବୟସ କେତେ ?
ସମ୍ମାନ ଦେବା ଜାଣିନାହିଁ ସତେ ?
ଚିଠି ଦେଖାଇଲେ ତୁମ ଯିବଟି ଇଚ୍ଛତ
ଫୁଲମାଳ ବଦଳରେ ପାଇବ ବିଧା, ଲାତ ।

ପଢ଼ି ଲେଖିଥିଲେ

“ପାଗଳ ହୋଇଲ କି ତୁମେ
ଭଉଣୀ ସମୋଧନ କରିଅଛ ।
ପଢ଼ି ମୁହିଁ ଅଟଇ ତୁମର
ଏ କଥା ବି ଭୁଲିଯାଇଅଛ ।
କାହା ପାଖେ ଅଛି ନିମନ୍ତ୍ରଣ
ଜାଣିଲେ ନାଶିବି ତା ପ୍ରାଣ ।
ତୁମେ ନ ଆସିଲେ
ମୁଁ ବି ଯିବାର ନାହିଁ ।
ରହିଥିବି ଏକା ଏକା
ମୁଁ ଏଠି ଅଛି ସୁଖ ହୋଇ ।।”

। । ।

ପତିବ୍ରତା ମୋ ସାବିତ୍ରୀ

ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଅମାବାସ୍ୟା ସାବିତ୍ରୀ ବ୍ରତ
କରିବାକୁ ମୋର ପତ୍ନୀ ବିବ୍ରତ ।

କଥା ଅନୁସାରେ ବୁଝାଇ ଶାଢ଼ୀ
ପ୍ରଦର୍ଶନୀଠାରୁ ଆଣିଲି ଭିଡ଼ି ।

ବ୍ରତଦିନ ତାଙ୍କ ଚିଟାଉ ପଡ଼ି
ଭାବିଲି ଭୂଇଁରେ ଯିବକି ପଡ଼ି ।

ଚିଟାଉରେ ଯାହା ଲେଖୁ ସେ ଥିଲେ,
ପୂଜାର ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା ଭଲେ ।

ଦେଖୁ ମୋ ଅବସ୍ଥା କହିଲେ ଠାରି
ବଜାର ଆଣ ହେ ନ କରି ଡେରି ।

ବିବାହ ପରେ ମୋ ପ୍ରଥମ ବ୍ରତ
ସ୍ବାମୀଗଣ ସେବା ହେବ ଏକତ୍ର ।

ଏକଥା ଶୁଣି ମୁଁ ଚମକି ଗଲି
ଭାବିଲି ସ୍ତ୍ରୀ ମୋ ହେଲା ପାଗଳା ।

ଏମନ୍ତ ସମୟେ କହିଲେ ସେହୁ,
ସବୁ ବୁଝାଇବି (ଆଗେ) ସଉଦା ହେଉ ।

କାଜୁ କିସମିସ୍ ସାଂଗରେ କ୍ଷୀର
କ୍ଷିରୀ କରିବାକୁ ଯାହା ଦକାର ।

ଆଳୁ, ପୋଟଳ ଓ ହରଡ଼ ତାଲି
ଦୋକାନୀଠାରୁ ମୁଁ ଧାର ଆଣିଲି ।

ଘରେ ପହଞ୍ଚିଣ ହେଲି ଚକିତ
ପାଞ୍ଚିଜଣ ଲୋକ କରନ୍ତି ନାଟ ।

ପରିଚୟ ଦେଲେ ପଢ଼ା ମୋହର,
ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମିକ ଥିଲେ ଆଗର ।

ଆଉ ଜଣେ ଆଜି ଅନୁପସ୍ଥିତ,
ଅଧିକାରୀ ଯେ ସବୁ ଅବିବାହିତ ।

ସଭିଏଁ ମୋହର ଧରମ ସ୍ଵାମୀ,
ଏକାଠି ପୂଜିବି ପୟରେ ନମି ।

କହିଲି ଧନ୍ୟ ତୁମେ ଆଗୋ ସାବିତ୍ରୀ
ପତିବ୍ରତା ଗୁଣ ଧନ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ ପତି ।

। । ।

ବୃକ୍ଷରୋପଣ ରହସ୍ୟ

ବନ ମହୋତ୍ସବ ପାଳନ ପାଇଁ ଏକ ନେତା ଆସିଥିଲେ,
ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ଭାଷଣ ଦେଇ ସେ ଗଛଟିଏ ଲଗାଇଲେ ।
ପଚାରିଲି ତାଙ୍କୁ “ସାର୍, ଗଛ ଲଗାଇବା କାହା ପାଇଁ ?”
ହସିଣ କହିଲେ “ଭବିଷ୍ୟତରେ ଗାଦି ତିଆରିବି ମୋହରି ପାଇଁ ।”
ଆଉ ଦିନେ ଏକ ନେତା ଗଛ ଲଗାଇବା ପରେ ପରେ,
କୁଆଡୁ ଆସିଣ ଛେଳିଟିଏ ଖାଇଗଲା ତାକୁ ଖରେ ।
ମୁହଁ ଲାଲ୍ ହେଲା ନିଶକୁ ମୋଡ଼ିଲେ ବଢ଼ିଗଲା ତାଙ୍କ ରାଗ,
କହିଲେ ଠିକଣା ଜବାବ ଦିଅ ହେଉ ଭଲ କରି ପାଗ ।
ବିଚରା ଛେଳିର ଜୀବନ ଗଲା, ମିଶାଇ ଦେଇଣ ଗରମ ମସଲା,
ଚେଲା ଚାମୁଣ୍ଡା ଉପାତ ହୋଇଲେ ରାତିରେ ଡାକନିଂ ଟେବୁଲ୍ ବାସିଲା ।
କାଠ କଟାଳିକୁ ଦିନେ ପଚାରିଲି “ଭାଇ ଗଛ ତ କାଟୁଛୁ ଏତେ,
ଗୋଟାଏ ଗଛ ବି ଲଗାଇନୁ ତୁହି ଲାଜ ମାତୁ ନାହିଁ ତୋତେ ।
ହସି ହସି ସିଏ କହିଲା “ଯଦି ଗଛ ନ କାଟିବି ମୁହିଁ,
ଖାଲି ଜାଗା ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହୋଇବ କିପରି ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ।”
ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଅଧିକାର ପାଖେ ପହଞ୍ଚିଲି ପ୍ରଶ୍ନ ଏକ ସଂଗେ ନେଇ,
ଜଙ୍ଗଲତ ସବୁ ପଦା ହୋଇଗଲା ବାବୁ ତୁମର ଡିଉଟି କାହିଁ ।
ମୁଣ୍ଡେ ହାତ ଦେଇ କହିଲେ “ଭଲ କରି ଚିକେ ବୁଝି ଖବର,
ଦିନବେଳା ଯିଏ ଗଛ ଲଗାଉଛି ରାତିରେ ଆସୁଛି ହୋଇ ଅସୁର ।”
ଦିନରେ ଗୋଟାଏ ଗଛ ଲଗାଇଣ ରାତିରେ ହଜାରେ କରେ ମୂଳପୋଛ,
ଆମର ଡିଉଟି ଥିଲେ କ’ଣ ହେବ ଆମରି ଜାଲରେ ଧରୁଛି ମାଛ ।
ସବୁ କଥା ଶୁଣି ବସି ପଡ଼ିଲି ମୁଁ ମୁଣ୍ଡ ମୋର ଘୁରି ବୁଲିଲା,
ପାଟି ବନ୍ଦ କରି ବୁଝି ଯାଇଥିଲି ବୃକ୍ଷରୋପଣର ଅସଲି ପାଲା ।

ମୋ କନ୍ଧିଆ ଖୋଜା ଚାଲିଲା

ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ନାକ ତଳେ ମୋର ଗଜୁରୀ ଉଠିଲା ନିଶ,
ଝିଅ ଦେଖୁ ଦେଲେ କୁତୁକିତ ହୋଇ ଲାଗିଲା ଶୁଖିଲା କାଶ ।
ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ସିନେମା ଡଙ୍ଗାରେ ମୋର କେଶ ସଜାଇଲି,
ଆଖିରେ ଚଷମା ମାରିଦେଇ ଖାଲି ସିନେମା ଗୀତ ଗାଇଲି ।
ସାହିରେ କଥା ପଢ଼ିଲା,
ବାପା ବୋଉ ଖାଲି ତରତର ହେଲେ ମୋ କନ୍ଧିଆଁ ଖୋଜା ଚାଲିଲା ।

ଜେଜେ ମୋ କହିଲେ ନାତିକୁ ମୋହର ଦୁଇହାତ କରିଦିଅ,
ନ ହେଲେ କୋଉଠି କଅଣ କରିବ ଆଜିକାଲିକା ଏ ପୁଅ ।
ଜେଜେମା କହିଲେ ନାତି ମୋର ଖାଲି କୁତୁକିତ ହେଉଅଛି,
ତେରି ନ କରି ତା ବାନ୍ଧିଦେବା ମୁଁ ଥାଉ ଥାଉ ବଞ୍ଚି ।
ଭଲ ଝିଅଟିଏ ଖୋଜ,
କାମଦାମ ସିଏ ସବୁ ଜାଣିଥିବ ପିଉଥିବ ଖାଲି ପେଜ ।

ସବୁ କଥା ଯେବେ ମୋ କାନେ ପଡ଼ିଲା ଭାରି ଖୁସି ହୋଇଗଲି,
ଭାବି କନ୍ଧିଆଁର ରୂପଗୁଣ କଥା ଖୋଲାଖୋଲି କହିଦେଲି ।
ବାହାହେବି ମୁହିଁ ଯାହାକୁ ହସିବ ‘ମାଧୁରୀ ଦାକ୍ଷିତ’ ପରି,
‘ତବ୍‌ବୁ’ ପରିକା ତେଜୀ ହୋଇଥିବ ଆଖି ‘ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟା’ ଭଳି ।
ସ୍ଵର ହୋଇଥିବ ‘ଭାଗ୍ୟଶ୍ରୀ’ ପରିକା ରାଗଟା ‘କାଜଲ’ ପରି
‘କରିଷ୍ଣା’ ପରି କମେଡି କରିବ ନାତିବ ‘ଶ୍ରୀଦେବୀ’ ସରି ।
ମୋର ହିରୋଇନ୍ ହେବ,
ନ ହେଲେ କା’ ହାତ ଧରିବିନି ମୁହିଁ ଯୁଗ ପଛେ ବିତିଯିବ ।

। । ।

କଅଣ ଚାଲିଛି ଏଠି ?

କଅଣ ଚାଲିଛି ଏଠି
ଯୁଆଡେ ଦେଖା ଖାଲି ଚା'ର ଖଟି,
ଡାଳମା ସାଙ୍ଗରେ ଡବଲ ରୋଟି ।

ହସିଣ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ହସ
ଦଶପୁଞ୍ଜା ଏଠି ଚାଲିଛି ତାସ,
ଦେଖଣା ହାରିଏ ହେବ ପଚାଶ ।

ଦେଶ ସେବି ଗୁଣମଣି
ଚଉକିରେ ବସି ଭୁଲ୍ୟାଏ ପୁଣି
ସତେ କି ପିଇଛି ସେ ନାଲି ପାଣି ।

ଇଞ୍ଜଡ ଦେଉଛି ବିକି
ଚା' ପାନ ପାଇଁ ଭାରି ସଉକି
ବାଡ କଡେ ଯାଏ ଦେଲେ କେ ଡାକି ।

କେବେ ଏ ଚେଇଁ ଉଠିବ
ଦେଶରେ ପ୍ରଗତି ଧାରା ଆଣିବ,
ସ୍ୱାଧୀନତା ସ୍ୱପ୍ନ ସଫଳ ହେବ ।

ଧନ୍ୟ ତୁମେ ଭଗବାନ
ଏମାନଙ୍କ କଥା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣ
କେବେ ଆସିବ ସେ ନବ ଜାଗରଣ ।

ପୋଲିସ୍ ପହରା କେତେ
କ୍ଷଣ ଭାଇ କିନ୍ତୁ ପଶେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ
ହଜରାଣ ଗାଈ ବଳଦ ଯେତେ ।

। । ।

ତକାୟତ ଭବାତ

ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦିନେ ମନ୍ତ୍ରୀ ବାହାରିଥିଲେ
ଠିକଣା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବେ କଅଣ ତାକୁଦଳ ଧରିନେଲେ ।

କାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦଉଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି ତାକୁ ତାଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ
ଏକ ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ଠିଆ ସାରିଦେଲେ ଯେବେ ସର୍ଦ୍ଦାର ଆସିଗଲେ ।

ସର୍ଦ୍ଦାର କହିଲେ “ବନ୍ଧୁ ମୋର, ଭୟ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ,
ଆମେ ଦୁଇଜଣ ବଞ୍ଚିଅଛୁ ଜାଣ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏଠି ନେଇ ।

ଜନତାର ନୋଟ ବଳେ ଆଜି ମୁଁ ଏ ଜାଗାରେ ଠିଆ
ସେଇ ଜନତାର ଭୋଟ ବଳରେ ତୁମେ ଶାସନ ଗାଦିରେ ଠିଆ ।

ମୋ ହାତରେ ଏ ବନ୍ଧୁକ ରହିଛି ତୁମରି ହାତରେ କ୍ଷମତା,
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହେଁଙ୍କର ଅବ୍ୟର୍ଥ ଅଟେ ନୁହେଁ ଏ ଗୁପ୍ତ କଥା ।

ଆମେ ବଞ୍ଚିଅଛୁ ଏଠି ଖାଲି ବଦଳାଇ ନେଇ ଠିକଣା,
ଦଳ ବଦଳାଇ ତୁମେ ବଞ୍ଚି ଅଛ ଏକଥା ନୁହେଁ ଅଜଣା ।

କେତେ ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଅଟଇ ସତେ ତୁମର ଆମର
ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଲୁଚିବାରେ ଆମେ (ଦୁହେଁ) କେତେ ଧୂରନ୍ଧର ।

ଅନ୍ୟ ଭାବରେ ବୁଝାଇ କହିଲେ ଆମେ ଦୁହେଁ ଦୁଇଭାଇ,
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ଦୁହେଁଙ୍କର ମାତ୍ର ରାସ୍ତା ଅଲଗା ଅଟଇ ।

ଦୁହିଁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କେତେ ଯେ ପୋଲିସ୍ ଚାଲିଛନ୍ତି ଟିକେ ଦେଖ,
ଆମରି ପଛରେ କିନ୍ତୁ ତୁମରି ଆଗରେ ଖାଲି ଏତିକି ଫରକ ।

ଏଠିକୁ ତ ତୁମେ ଆସିଗଲ ବନ୍ଧୁ ଗୋଟେ କାମ କରିଯାଅ,
ବନ୍ଧୁ ଗହଣରେ ପରିଚିତ ହୋଇ ଆରାମ ଟିକିଏ ନିଅ ।

ବ୍ୟାଙ୍କ ଡକାୟତି ଉପଲକ୍ଷେ ଆଜି ଆମ ଦଳ ତରଫରୁ
ନୈଶ୍ୟଭୋଜି ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ ସନ୍ଧ୍ୟା ସାତଟାଠାରୁ ।

ରାତି ଆଠଟାରେ ତୁମେ ଆମ ପାଇଁ ଭାଷଣଟିଏ ଦେବ
ତା’ପରେ ତୁମ କରକମଳରେ ନୂଆ ଆଡ଼ା ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହେବ ।

ସବୁ ଶୁଣି ମନ୍ତ୍ରୀ ଚକିତ ହୋଇଲେ ଚିନ୍ତା କଲେ ବାରବାର
ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ତ ନାହିଁ କାହିଁ ଏ ବାଛ ବିଚାର ।

। । ।

ବାଉନ୍ସର

ସୁରୁଜମୁଖୁ ପାଇବି ବୋଲି ମୁଁ ଲେଖିଲି ପ୍ରେମପତର,
ପତର ନେଇଣ ହସିଦେଲା ଖାଲି ନଦେଲା କିଛି ଉତ୍ତର ।

ମଉନେ ସମ୍ମତି ଅଛି ବୋଲି ଏଣେ ବଢ଼ିଲା ସାହସ ମୋର,
ସବୁ ଭୁଲିଯାଇ ତା ପଛେ ମାତିଲି ଛାଡ଼ି ମୋର କାରବାର ।

ଯୁଆଡେ ଗଲି ମୁଁ ତା'ରି ଚେହେରା ଆଖି ଆଗରେ ନାଚିଲା,
କଥା ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ମନଟା ଘାଣ୍ଟି ଦେଲା ।

ପରଦିନ ମୁହିଁ ଅନାଇ ବସିଲି କଲେଜ ଛକ ଠାରେ,
ବାପା ସାଙ୍ଗରେ ସେ ସ୍କୁଟରରେ ଆସିଲା ଆଶା ଭାସିଲା ପାଣିରେ ।

ଛୁଟି ପରେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ଘର ଠିକଣା ଆଣିଲି,
କେବେ ସୁଯୋଗ ମୁଁ ପାଇବି ସବୁବେଳେ ଭାବୁଥିଲି ।

ତା'ପର ଦିନ ଥିଲା ରବିବାର ମନ ମୋ ତଳ ଉପର,
ଓପରଓଲି ତା' ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲି ଦେବାକୁ ପ୍ରେମ ପତର ।

ଗେଟ ଖୋଲି ଯେବେ ଭିତରେ ପଶିଣ ତାକିଲି ସୁରୁଜମୁଖୁ,
ବୋଉ ତା'ର ଆସି କବାଟ ଖୋଲିଲା କରି ବଡ଼ ବଡ଼ ଆଖି ।

ପଚାରିଲା ମୋତେ କାହିଁକି ଆସିଛ କ'ଣ ତୁମ ଦରକାର,
କଅଁଳେ କହିଲି ବହିଷ୍କର ନେବି ସହପାଠିନୀଠୁ ମୋର ।

ଏହି ସମୟରେ ଶକ୍ତ ଚାପୁଡ଼ାଟି ବାଜିଲା ଗାଲରେ ମୋର,
ଅନାଇ ଦେଖେ ତ ସୁରୁଜମୁଖୁ ମୋ ମାରିଅଛି 'ବାଉନ୍ସର' ।

। । ।

କଳା ମୋତେ ଶିଶୁପାଳ

ବାଣ ଆଉ ବାଜା ସାଂଗେ ଧରି ବରଯାତିରି,
ପହଞ୍ଚି ଶାଶୁ ଘରେ କଲେ ଭାରି ଖାତିରି ।

ଶୁଶୁର ମୋ ବରି ନେଲେ ମୁଦି ଦେଇ ହାତେ,
ସାଙ୍ଗ ସାଥ ବାଜା ସାଙ୍ଗେ ନାଚୁଥିଲେ କେତେ ।

ବରଯାତ୍ରୀ ସାଥେ ମିଶି ଆଉ ଯାହା ଥିଲେ,
ମାଂସ, ପଲାଇ ଇତ୍ୟାଦି ଆକଣ୍ଠ ଖାଇଲେ ।

ଖାଇସାରି ବରଯାତ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଲେ,
ସାଙ୍ଗ ଚାରିଜଣ ଖାଲି ମୋ ସାଥେ ରହିଲେ ।

ପାହାନ୍ତିଆ ବେଳେ ଥିଲା ବାହାଘର ଲଗନ,
ଖୁଆପିଆ କରିବାରେ ସମସ୍ତେ ତ ମଗନ ।

ବେଦୀ ଉପରକୁ ଗଲି ଠିକ୍ ସମୟରେ,
ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାତିଲେ ତାଙ୍କ ପୂଜା କରିବାରେ ।

କନ୍ୟା ଆସିବାରେ ଯେବେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଲା,
ବ୍ରାହ୍ମଣ ସାଙ୍ଗରେ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରାଇଲା ।

ତାକିଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲଗ୍ନ ଯାଉଅଛି ଗଡ଼ି,
ବାହାଘର କାମ ଶିଘ୍ର ଯିବ ଏବେ ଛିଣ୍ଡି ।

ଲଗ୍ନ ଗତିଯାଏ କିନ୍ତୁ କନ୍ୟା ଆସିଲାନି,
ଘରକୁ ଅନାଇ ଏଣେ ବାଜିଗଲା ତିନି ।

ରାଗରେ ବେଦୀରୁ ଉଠି ପଚାରିଲି ମୁହିଁ,
ଲଗ୍ନ ଗତିଯାଉଅଛି ଆଉ ଡେରି କାହିଁ ପାଇଁ ।

ଭିତରେ ଯାଇ ଦେଖିଲି ଶାଶୁ ଓ ଶ୍ଵଶୁର,
ଶଳା ଆଉ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକ ଆପଣାର ।

ମୁଣ୍ଡ ପୋତି ବସିଛନ୍ତି ବାକ୍ୟ ନ ସ୍ମରଇ,
ପଚାରିଲି ଡେରି ଆଉ କର କାହିଁ ପାଇଁ ।

ପଛରୁ ସାଙ୍ଗ କହିଲେ ହେଲା ତମକାର,
ପ୍ରେମିକ ସାଂଗରେ କନ୍ୟା ହୋଇଛି ଫେରାର ।

ଆଧୁନିକା କନ୍ୟା ସତେ ଦେଖେଇଲା ଖେଳ,
ବର ଡକାଇଣ ଘରେ କଲା ଶିଶୁପାଳ ।

। । ।

ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା

ସକାଳ ଛଅଟା ବେଳେ ‘ବାବୁ ବାବୁ’ ଡାକ ଶୁଭିଳା
ଚମକି ପଡ଼ିଣ ବିଛଣା ଛାଡ଼ିଲି ସତେ କି ଆକାଶ ଗଳିଲା ।

ପହଁଚିଲି ଯାଇ ଦୁଆର ମୁହଁରେ କି ଅଘଟଣ ଘଟିଲା,
ଦାନ୍ତକୁ ଦେଖେଇ ହସି ହସି ମୋତେ କ୍ଷୀର ବାଲା ଆସି କହିଲା
“ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ଗଲାମାସଠାରୁ ବାକି ଚାଲୁଅଛି ଏଥର ଟିକିଏ ଦେଖ ଭଲା ।”

ସାଢ଼େ ଛଅଟାରେ ଦାନ୍ତ ଘଷୁଥିଲି ପୁଣି ବାବୁ ଡାକ ଶୁଭିଳା,
ବାଥୁରୁମ୍ ଛାଡ଼ି ଦେଖେ ମୁଁ ଯାଇ ତ ହକରର ମୁହଁ ଦିଶିଲା ।
“ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ପେପର ବିଲ୍‌ଟା ଦେବେ କି ?” ବୋଲି ହସି ହସି ମୋତେ କହିଲା ।

ଆଠଟା ସମୟେ ଜଳଖିଆ ଯେବେ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଲାଗିଲା
ଘରବାଲା ଆସି ବୈଠକ ଘରରେ ବସି ଧିରେ ମୋତେ ଡାକିଲା ।
ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ଜଥାତେ ଟିକିଏ ବୁଲି ଆସିଥିଲି ତୁମ ସାଙ୍ଗେ ଦେଖା ହେଲା ।

ନଅଟା ସମୟେ ଧର୍ମପଢ଼ାଙ୍କର ଲମ୍ବା ତାଲିକାଟି ମିଳିଲା,
ସାଇକେଲ୍ ଧରି ବାହାରିଲି ନେଇ ସାଙ୍ଗେ ଦୁଇଗୋଟି ଝୁଲା ।
ପହଁଚିଲି ଯାଇ ଦୋକାନୀ ପାଖରେ ମୁରୁକି ଟିକିଏ ହସିଲା,
“ବାବୁଙ୍କ କଥା ବୁଝ” ବୋଲି ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିଟା କାଢ଼ିଲା ।
ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ହିସାବଟା ସବୁ ଠିକ୍ କରିନେବା ବସିବେ କି ଟିକେ ଭଲା ।

ସାଢ଼େ ଦଶଟାରେ ଘରକୁ ଫେରିଣ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଦେଲି ଝୁଲା,
ଝୁଲା ଭିତରକୁ ଅନାଇ ଦେଇଣ ମୁହଁଟି ତାଙ୍କର ଫୁଲିଲା ।

ରବିବାର ଆଜି ଆଇଁଷ ଆଣିନ ଏ କି କଥା ଭଲ,
କଅଣ ରାନ୍ଧିବି ଆଶା କରିଛନ୍ତି ଖାଇବେ ବୋଲି ଏ ପିଲା ।
ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା
ମାସ ସାରା ପଛେ ଯାହା ହେଉଥାଉ ଆଇଁଷ ଆଣ ମୁଁ ବାଟେ ମସଲା ।

ଅଗତ୍ୟା ଚାଲିଲି ସାଇକେଲ୍ ଠେଲି ସାଂଗେ ନେଇ ଏକ ଝୁଲା,
ଫେରିଲି ଧରିଣୀ ରୁଜୁଡ଼ି ମାଛ ମୁଁ ଭଲ ବାସ୍ନା ହେଉଥିଲା ।
ବାରଟା ସମୟେ ରୋଷେଇ ଆରମ୍ଭ ସାତେ ଗୋଟାଏରେ ସରିଲା,
ଖାଇବା ବେଳରେ ଗେଲବସରର ଝିଅଟି ମୋ କାନେ କହିଲା ।
ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ମୋ ପାଇଁ ହଳେ ଜାମା ଆଣିଦେବ ନ ହେଲେ ମୋ ଭାତ ରହିଲା ।

ସାତେ ପାଞ୍ଚଟାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାଷନ୍ତି ନୂଆ ଫିଲ୍ମଟିଏ ପଡ଼ିଲା,
ଯିବା ଚାଲ ଟିକେ ଦେଖୁଣ ଆସିବା ପୁରା ମାସେ ହୋଇଗଲା ।
ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ପରେ ଆଉ କିଛି ହୋଇପାରିବନି ବଢ଼ିବ ସବୁ ଝାମେଲା ।

ବୁଝାଇ କହିଲି ମନ ଭଲ ନାହିଁ କର କାହିଁ ପାଇଁ ହାଲୁ,
ଆଉ ରବିବାରେ ଫିଲିମ୍ ଯିବା ତୁମ ସାଥେ କଥା ରହିଲା ।
ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ଶାନ୍ତିରେ ଟିକେ ରହିବାକୁ ଦିଅ ଛାଡ଼ି ସବୁ ଏହି ପାଲା ।

ଅସଲ କଥାଟା କେହି ତ ଶୁଣୁନି କେମିତି କହିବି ଭଲ,
ସମସ୍ତେ ତ କଥା ନନ୍ଦଃପୂ କରିଛି ଦେଖୁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରିଲା ।
ଓଭର ଡ୍ରାଫ୍ଟ ପାଇଁ ଦରମା ମିଳିନି ପକେଟ୍ଟା ପୁରା ଖୋଲା,
ଦିନ ସାରା ଆଜି ବାକିରେ ଚାଲିଲା ଗୁପ୍ତରେ କଥା ରହିଲା ।
ଆଜି ଏ ମାସର ପହିଲା,
ବାସି ରୁଜୁଡ଼ିର ପ୍ରଭାବେ ସଂଧ୍ୟାକାଳେ ନିଦ୍ରା ଘାରିଲା ।

। । ।

ଅବୁଝା ରାଜାଙ୍କ ପାଳବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ତ୍ରୀ

ଅବୁଝା ରାଜାଙ୍କ ପାଶେ ପାଳବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ତ୍ରୀ,
ଅଜବ ରୀତିରେ ସେଇ କରନ୍ତି ରାଜୁତି ।

ରାଜା ଯାହା କହୁଥାନ୍ତି କାନ୍ଦ ଅବା ହସ,
ମୁଣ୍ଡ ଚୁଙ୍ଗାଉନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରୀ ଏଣୁଅ ସଦୃଶ ।

ରାଜା ନିଜ ପରାକ୍ରମ କାହାଣୀ କହନ୍ତି,
ଯିଏ ଶୁଣିବ ତାହାର ଭ୍ରମ ହେବ ମତି ।

“ମହାମନ୍ତ୍ରୀ, ଜାଣ ମୋର ବଳ,
ଇଚ୍ଛାକଲେ ଚିରିପାରେ କଦଳୀ ପତର ।

ଭାଙ୍ଗିପାରେ ଡାଳପତ୍ର ଆଉ କାଟଗୁଆ
ମୋ ପରି କିଏ ଆଉ କରିବ ସାହସ ।

କାଗଜ ବାଘ ସାଙ୍ଗରେ କରିଣ ଲଢ଼େଇ
ଯମ ଭୁବନେ ତାହାକୁ ଦେଲି ପହଞ୍ଚାଇ ।

ଗତ ମାସ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କଲା ପର ଦିନ
ଫେରୁଥିଲି ସଂଗେ ଧରି ଅପାର ସଇନ୍ୟ ।

ରାସ୍ତା ମଝି ଏକ ଦଳ ଷଣ୍ଢ ଥିଲେ ଶୋଇ,
ଯେତେ କହିଲୁ ରାସ୍ତାରୁ ଉଠିଲେନି କେହି ।

ଷଷ୍ଠକୁ ମାଲଲେ ମହାଦେବ ଯେ ରାଗିବେ,
ତେଣୁ ସ୍ଵୟଂ ନିଜେ ମୁହିଁ ଗଲି ତାଙ୍କ ଠାବେ ।

ଷଷ୍ଠ ଦଳ ଦାବାପତ୍ର ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଦେଲେ,
ଆମ ଦାବି ନ୍ୟାୟ୍ୟ ଦାବି ବୋଲି ପାଟି କଲେ ।

ଜାତୀୟ ପଶୁ ଭାବରେ ଆମକୁ ମାନ୍ୟତା,
ଦିଅ ଆହେ ମହାରାଜ ନ କରିଣ ଚିନ୍ତା ।

ଅନୁମତି ଦିଅ ପୁଣି ବୁଲିଣ ହାତରେ,
ଯାହା ପାଇବୁ ଆମେ ଗିଳିବୁ ପାଟିରେ ।

ରାସ୍ତା ମଝି ଗଣଦୌଡ ଆୟୋଜନ ପାଇଁ
ପ୍ରଶାସନରୁ ଅନୁମତି ଆମେ ନେବୁ ନାହିଁ ।

ଧେନୁ ପଛେ ଆମେ ଯିବୁ ନ ରୋକିବେ କେହି,
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଗୋଟାଏ ଦିଅ ଏଥିପାଇଁ ।

ଆମର ଛୁଆ ଯେତେକ ହେବେ ଏ ଜଗତେ,
ଦାବି ନ କରିବେ କେବେ ପୋଷିବା ନିମନ୍ତେ ।

ଆମ ଇଚ୍ଛା ମତେ ଆମେ ବାଛିବୁ ଘରଣୀ,
ବାଧା ଦେବେ ନାହିଁ କେହି କରହେ ଶୁଣାଣୀ ।

ପଢ଼ି ଦାବି ପତ୍ର ତାଙ୍କ ଚକିତ ହୋଇଲି,
ଦମ୍ଭଧର ବାବା ଟିକେ ବୋଲି ବୁଝାଇଲି ।

ରାଜଧାନୀ ଯାଇ ମୁହିଁ ବିଚାର କରିବି,
ଅଣତ୍ରିଶ ତାରିଖରେ ପୂରଣ କରିବି ।

ଦୁଇଦିନ ବାକୀ ଅଛି କି କରିବା କୁହ,
ଦାବି ପୂରଣ ଯେବେହେଲେ ସଞ୍ଜ କରିବେ ଅଥୟ ।

ଶୁଣି ପାଳବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ ବୁଝାଇ
ସଞ୍ଜମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଦେବା ଭୁଆଁଟି ବୁଲେଇ ।

ମହାରାଜ ଗତମାସ ଥିଲା ଜାନୁୟାରୀ,
ଅଣତ୍ରିଶ ତାରିଖରେ ଅପରାହ୍ଣ ଚାରି ।

ସେହି ସମୟରେ ସ୍ବାମୀ କରିଥିଲେ ସତ୍ୟ,
ମାସକ ମଧ୍ୟରେ ଦାବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ ତ ।

ଏହି ମାସ ଫେବୃଆରୀ ଅଟେ ଅଠାଇଶ,
ଅଣତ୍ରିଶ ହେବ ନାହିଁ ଆଉ ଦୁଇ ବର୍ଷ ।

ଏହି ତଥ୍ୟଟିକୁ ଆମେ ସମ୍ବୁଧରେ ରଖି
ସଞ୍ଜଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେତେ ନେବା ଯେ ପରଖି ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ରାଜା ସଞ୍ଜଙ୍କୁ ଡକାଇ
କହିଲେ ମୋ ମନ କଥା ଶୁଣ ମନ ଦେଇ ।

ଆପଣଙ୍କ ଦାବୀ ସବୁ ମନେ ଅଛି ରହି,
ମହାଦେବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ଥିଲି ମୁହିଁ କହି ।

ଅଣତ୍ରିଶ ତାରିଖରେ ସବୁ କରିବି ପୂରଣ
କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ଅଣତ୍ରିଶ ଏ ମାସରେ ଜାଣ ।

ଅଧିବରଷରେ ସେହି ତାରିଖ ଆସିବ,
ତୁମର ଦାବି ସେଦିନ ପୂରଣ ହୋଇବ ।

ଅନ୍ୟ ତାରିଖରେ କଲେ ମିଛୁଆ ହୋଇବି,
ମୃତ୍ୟୁପରେ ନରକରେ ମୁଁ ଦିନ କାଟିବି ।

ଷଷ୍ଠମାନେ ଆଁ କରି ଶୁଣିଲେ ଏ କଥା
ଧନ୍ୟ ଏ ଅବୁଝା ରାଜା ଧନ୍ୟ ତା'ର କଥା ।

କହିଲେ ଅପେକ୍ଷା ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କରିବୁ,
ମାତ୍ର ଫାଇଲରେ ଲେଖିଦିଅ ଏହି କଥା ସବୁ ।

ଷଷ୍ଠ କଥା ଶୁଣି ରାଜା ଉଶ୍ଵାସ ହୋଇଲେ,
ଧନ୍ୟ ପାଳବିଷ୍ଣୁ ତୁମ ବୁଦ୍ଧି ଯେ ବୋଇଲେ ।

ସେହିଦିନୁ ରାଜା ସାଂଗେ ପାଳବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ତ୍ରୀ
କାନ୍ଦା ସାଂଗେ ଛାନ୍ଦା ପରି ସାଥେ ସାଥେ ଥାନ୍ତି ।

ଉଭୟଙ୍କ ଯୋଡି ଏବେ କରୁଛି ରାଜୁତି,
ଧନ୍ୟ ଷଷ୍ଠ ଧନ୍ୟ ଯାଙ୍କ ଭୂଆଁ ବୁଲୁ ନୀତି ।

। । ।

ଅନୁସରିତ ପ୍ରଭୋ !

ଅନୁସରିତ ପ୍ରଭୋ !

କାଳଯାକ ଗଲା ସରିତ !

ପାଞ୍ଚଥର ଯାଇ ଛଅଥର ହେଲା ମୋର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁତ ।

ସାହିତ୍ୟରେ ଠିକ୍ କରିଥିଲି ମୁହିଁ ଅସୁବିଧା କଲା ଗଣିତ

ଜ୍ୟାମିତି ପାଇଁ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇଲା ହନୁମନ୍ତ ହେଲେ ସାହା ତ ।

ପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ ପଢ଼ିଥିଲି ଅମ୍ଳଦୋଷ ହେଲା କାଳ ତ

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ି ପଢ଼ି ରାତି କଟିଗଲା ଚନ୍ଦ୍ର ସହିତ ।

ବହୁରୂପିକୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ପାଇଲି ବୁଝାଇଲା ସବୁ ଚରିତ୍ର,

ପରିବେଶ ସହ ହାତ ମିଳାଇଲେ କିଛି ନୁହେଁ ଏଠି ବିଚିତ୍ର ।

ଇତିହାସ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ ନଗର ବିଜ୍ଞାନ ଅଛି ତ

ଅର୍ଥନୀତିକୁ କିଛି ଡର ନାହିଁ ଗୁରୁ ଏଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ।

ପୃଥିବୀ ଘୂରେ ନା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଘୁରୁଛି ଭୂଗୋଳରେ କିଛି ନାହିଁ ତ

ଗୁରୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ପୃଥିବୀ ଘୂରିବ ତୁମେ କାହିଁ ପାଇଁ ବିବ୍ରତ ।

ସଂସ୍କୃତରେ ତୁମେ ଧ୍ରୁବର ଅଟ ପିଲାଦିନୁ ମୁହିଁ ଜାଣେ ତ

ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆରେ ହିନ୍ଦି ମିଶାଇବ ଅସୁବିଧା କିଛି ନାହିଁ ତ ।

ଇଂରାଜୀ ଦିନ ସ୍ଫୁଆର୍ତ୍ତ ଆସିବେ ଏ କଥା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍
ସେନା ପାଟି କଲେ ବାହାରୁ ଜାଣିବ ମାମୁଁ ହେଲ ଉପସ୍ଥିତ ।

ରଖୁଥିବା କପି ଝରକା ପାଖରେ ପିଙ୍ଗିଦେବ ତୁମେ ତୁରନ୍ତ
ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ପୁଣି ଯୋଗାଇବି ଏଥିପାଇଁ ଥିବ ନିଶ୍ଚିତ ।

ସଂଗରେ ଅସଂଖ୍ୟ କପିଦଳଛନ୍ତି ଏ କଥା ରଖିବ ଗୁପ୍ତ
ନାମ ବହୁରୂପୀ ସାର୍ଥକ କରିବି ତ୍ରିବାର ଏ ସତ୍ୟ ମଇତ୍ର ।

ସବୁକଥା ଶୁଣି ଧିରେ ମୁଁ କହିଲି ଏଥର ତୁମର ଦାୟିତ୍ଵ
ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କରିବି ନିଶ୍ଚିତ ନଷ୍ଟ ହେଉ ପଛେ ଚରିତ୍ର ।

। । ।

ଜିଙ୍କି - କଙ୍କି ଭପାଖ୍ୟାନ

ଗାଉଁଲି ଜାଗାରୁ ଚାକିରୀ ପାଇଣ 'ନାରୁ' ହେଲା ନରହରି,
ରହିଲା ଆସି ସେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ନିଜ ପିଲାଛୁଆ ଧରି ।
ପୁଅ ଝିଅ ଦୁହେଁ ଇଂରାଜୀ ସ୍କୁଲରେ କରିଲେ ଏଡମିସନ୍
ପ୍ରବେଶ ପରୀକ୍ଷା ଉପରେ ପଡିଲା ପାଞ୍ଚଅଙ୍କ ଡୋନେସନ୍ ।
ଝିଅ ପଡେ ସ୍ନାତ୍ତକ ପଞ୍ଚମରେ ତାହାର ପୁଅ କିଣ୍ଡରଗାର୍ଟନରେ,
ହାଲୋ ଡାଡି, ହଲୋ ମମ୍ମି ଶୁଭେ ନିରନ୍ତର ତାଙ୍କ ଘରେ ।
ଏକଦା ନାରୁର ବୋଉ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ପୁଅ ଘର,
ଗ୍ରାଣ୍ଡ ମା', ଗ୍ରାଣ୍ଡ ମା' ବୋଲି ବୋବାଇଲା ଗେହ୍ଲା ଝିଅଟି ତାହାର ।
ଶୁଣିଣ ଚକିତ ହେଲେ ନାରୁ ବୋଉ ପଚାରିଲେ କିସ ହେଲା,
'ଜେଜେମା' ବଦଳେ 'ରାଣ୍ଡ ମା' କହୁଛୁ କିଏ ତୋତେ ଶିଖାଇଲା ।
ଝିଅ କହେ ଆମ 'ମିସ୍' ଶିଖାଇଛନ୍ତି ଏ ଭାଷା
ନ ହେଲେ କହିବେ 'ନର୍ସ ଗାର୍ଲ', ହୋଇଗଲୁ କିରେ ଲିସା' ।
ସଂଧ୍ୟା ସମୟରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ପୂଜା ନାରୁ ବୋଉ କରୁଥିଲେ
ନାତୁଣୀର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି ସିଏ ଚକିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।
ପଚାରେ ନାତୁଣୀ ଶିବଙ୍କ ପାଶେ ବୃକ୍ଷର କଅଣ ତାହାର କାମ ?
ଜେଜେମା କହିଲେ ବାହନ ଅଟେ ସେ ବୁଲାଇବା ତା'ର କାମ ।
ରାତ୍ର ସମୟରେ ସର୍ବେ ମିଶି ଘରେ ଦେଖିଲେ ଟେଲିଭିଜନ
ନମଃ ଶିବାୟରେ ନାରଦଙ୍କୁ ଦେଖି ଝିଅ କଲା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ନାରଦ ବୁଲନ୍ତି ତିନି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ କ'ଣ ତାଙ୍କର ବାହନ
ନିମିଷକ ମଧ୍ୟେ ଜଣାନ୍ତି ଖବର ଏ ଭୁବନ ସେ ଭୁବନ ।
ଜେଜେ ମା କହିଲେ ଚିତ୍ତି ଦେଖା ପରେ ବୁଝାଇଦେବି ଲୋ ଝିଅ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ତୁହି ତୁନି ହୋଇ ଚିକେ ରହ ।
ଚିତ୍ତି ଦେଖା ପରେ ଅଳି କଲା ଝିଅ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ମା ସେ କଥା କହ
ନାରୁ ମା କହିଲେ ମନ ଦେଇ ଶୁଣ ଆଲୋ ମୋର ଗେହ୍ଲା ଝିଅ ।

ନାରଦ ବୁଲନ୍ତି ତିଳି ଯୋଗେ ନିତି ଚଉଦ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସାରା,
ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତି ସମସ୍ତ ଖବର ଧରିଣ କଳି ପସରା ।

ତିଳି ନାମ ଶୁଣି ବୋଲଇ ନାତୁଣୀ ତିଳି କେମିତିକା କୁହ
ନାରଦ ବୁଲନ୍ତି ସବୁଆଡ଼ ଯାଇ ଉତ୍ତାଜାହାଜ ତ ନୁହଁ ।

କଳି ପରି ଜୀବ ହୋଇଥିବ ନିଶ୍ଚେ ସଂଗେ ବଡ଼ ବଡ଼ ତେଣା
ନହେଲେ କିପରି ନାରଦ ବୁଲିବେ ହାତେ ଧରି ତାଙ୍କ ବୀଣା ।

ନନ୍ଦନ କାନନେ ଅଛନ୍ତି ସେ ଜୀବ ମୁଁ ତ କାହିଁ ଦେଖୁନି
ପଚାରି ବୁଝିବି ମିସ୍‌କୁ କାଲି ନିଶ୍ଚେ ଯିଏ ଥିବେ ଜାଣି ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଣ ଜେଜେମା କହିଲେ ଯୁଗ ଏବେ ବଦଳିଲା,
ଗାଆଁରେ ଆଉ ତ ତିଳି ଦେଖା ନାହିଁ ସହରେ ଥିବ କି ଭଲା ।

ଜନ୍ମରୁ ରହିଛି ସହରରେ ଝିଅ ତିଳି କି ଦେଖୁରୁ ତୁହି ।
କଳି, ତିଳି ଦୁହେଁ ଏକା ବୋଲି ତେଣୁ ହସି ହସି ଦେଲୁ କହି ।

। । ।

ମୋ ଷଷ୍ଠ ବାରବୁଲ୍

ତୋ ଲାଗି ସବୁ ରାସ୍ତା ଖୋଲା ମୋ ଷଷ୍ଠ ବାରବୁଲ୍
ମହାଦେବଙ୍କୁ ଯାଚିଲି ଯେବେ ଜନ୍ମ ହେଲା,
ଘରଛାଡ଼ି ସେହିଦିନୁ ଲଗାଇଛି ପାଲା ।।୧।। ମୋ ଷଷ୍ଠ

ହାଟରେ ପଶିଣ ପନି ପରିବା ଖାଇଲା,
ଯିଏ ମାରିବ ତାହାର ଦୋକାନ ଭାଙ୍ଗିଲା ।।୨।। ମୋ ଷଷ୍ଠ

ରାସ୍ତା ମଝି ଗଣଦୌଡ଼ ଆୟୋଜନ କଲା,
ତାହା ପାଇଁ ଦୁର୍ଘଟଣା କେତେ ଘଟିଗଲା ।।୩।। ମୋ ଷଷ୍ଠ

ଅଫିସଟା ଖୋଲା ଦେଖୁ ପାଇଲ ଖାଇଲା,
ଏକ, ଦୁଇ ସାରି ପୁଣି ବାହାରି ଆସିଲା ।।୪।। ମୋ ଷଷ୍ଠ

ଟ୍ରାଫିକ୍ ହୋଇଣ ରାସ୍ତା ମଝିରେ ରହିଲା,
ମନ୍ତ୍ରୀ, ଅଫିସର କାହା କଥା ନ ଶୁଣିଲା ।।୫।। ମୋ ଷଷ୍ଠ

ସବୁଆଡ଼େ ବୁଲି ସିଏ କେତେ କାଷ୍ଠ କଲା
କେହିହେଲେ ଥାନାରେ ତ ଦେଲେନି ଏତଲା ।।୬।। ମୋ ଷଷ୍ଠ

ଭୋଲାନାଥ ମୋର କଥା ଶୁଣ ଟିକେ ଭଲା,
ତାକି ନିଅ କଇଳାସେ ତୁଟିବ ଝାମେଲା ।।୭।। ମୋ ଷଷ୍ଠ

।।।

ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ବନବାସ

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଏକ ଦିନେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ,
ବୋଲନ୍ତି ଭ୍ରାତରେ ଶୁଣ କଥା ମନ ଦେଇ ।
ମନ୍ଦିରରେ ରହି ଆଉ ଭଲ ଲାଗୁ ନାହିଁ,
ବନବାସ କଥା ଏବେ ମନରେ ପଡ଼ଇ ।
ଶାନ୍ତ ପରିବେଶ ଥାଇ ଦିନ କାଟୁଥିଲେ,
କଳିଯୁଗେ ମନ୍ଦିରରେ ଦିନ ବିତାଇଲେ ।
ସକାଳ ଚାରିଟାଠାରୁ ରାତ୍ରିରେ ଦଶଟା,
କରୁଛନ୍ତି ଲୋକମାନେ ଏଠି ହଟହଟା ।
ପାହାନ୍ତାରୁ ଡାକବାଜି ଯନ୍ତ୍ରଟି ବଜାଇ,
ନିଦ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଠେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ।
କଅଣ କରିବା ଏବେ କହ ଭ୍ରାତ ମୋତେ,
ଭାବୁଛି ଛାଡ଼ିଣ ଦେବା ଏ ସ୍ଥାନ ତୁରିତେ ।
ଏହା ଶୁଣି ସୀତା ଦେବୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସହିତେ,
କହନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଏ କଥା ଅଛି ଆମ ଚିତ୍ତେ ।
ଆପଣଙ୍କ ମୁଖ ଚାହିଁ ଏଇଠି ରହିଛୁ,
କେତେକାଳୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଜହ୍ନା ହେଉଅଛି ।
ସହରର କୋଳାହଳ ବଢୁଛି ପ୍ରବଳ,
ମଣିଷ ମାତି ଚାଲୁଛି ହୋଇ ପଟ୍ଟପାଳ ।
ସେହିଦିନ ପୂଜାରୀକୁ ରାତି ସପନରେ,
କହିଲେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଖାଲି ଧିରେ ଧିରେ ।
ମନ୍ଦିର ଛାଡ଼ିଯିବାକୁ ଆମ୍ଭେ କରିଛୁ ବିଚାର,
ଭଲ ଆଉ ଲାଗୁନାହିଁ ଏଠାର ବେଭାର ।
ଶୁଣି ପୂଜାରୀ କହଇ ଯୋଡ଼ି ବେନି ହସ୍ତ,
କାହିଁ ପାଇଁ ଅସବୁଷ୍ଟ ଆହେ ରଘୁନାଥ ।
ଅଭାବ ହେଉଛି କଅଣ କହ ହେ ରାଘବ,
ଶିଳ୍ପ କରିବି ପୂରଣ ଯାଉ ପଛେ ଜୀବ ।

ଦୂରଦର୍ଶନ ବୋଧେ ଆଉ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ,
ଏଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା ତୁମେ କରିବାର ନାହିଁ ।
ରଙ୍ଗୀନ ଚିତ୍ରି ଆଉ ଡିସ୍କ କନେକ୍ଟନ,
କରିଦେବି କି ହେ ପ୍ରଭୁ କରିବେ ଦର୍ଶନ ।
ଆଉକିଛି ଅସୁବିଧା ଖୋଲି କରି କହେ,
ଆପଣ କହିଲା ପରେ ଚିତ୍ତ ନାହିଁ ଥୟ ।
ହସି ହସି ରଘୁପତି ଦିଅନ୍ତି ଉତ୍ତର,
ବାଇ ହେଲ କିହୋ ତୁମେ କି କଥା ପଚାର ।
ଲୋକଙ୍କ ଭିତ ମୁଁ ଆଉ ସହିପାରୁ ନାହିଁ,
ଭାରୁଅଛି ବନବାସେ ରହିବି ମୁଁ ଯାଇ ।
ଏକଥା ଶୁଣି ତହୁଁ ପୂଜାରୀ ବୋଲଇ,
କି କଥା କହ ପ୍ରଭୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ।
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ମୋ ସଂସାର ଚଳୁଛି,
ତୁମେ ଚାଲିଗଲେ ମୋତେ ମିଳିବନି କିଛି ।
ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଉ କେ କାହିଁ ଆସିବେ,
ଭୋକ ଓପାସରେ ମୋର କୁରୁମ୍ଭ ମରିବେ ।
ଭାରିଯା ମୋ ଗାଳିଦେବ କି କରିବି ମୁହିଁ,
କେଉଁ ପ୍ରକାରରେ ଆଉ ଦିନ କାଟିବି ।
ପାଦତଳେ ପଡୁଅଛି ନ କର ଏ କଥା,
ପାପେ ଭାଗୀ ହେବ ନିଶ୍ଚୟ ଜଗତ କରତା ।
ଅନ୍ୟଥା କରିବି ମୁହିଁ ଆଉ ଏକ ଦ୍ଵାର,
ଶକ୍ତ ଲୁହା ସଂଗେ ଦେବି ତାଲା କୋହିନୂର ।
ଦେଖୁବି କେମିତି ତୁମେ ଏଠୁ ବାହାରିବ,
ତା ପରେ ତୁମର ଶକ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ହୋଇବ ।
ତ୍ରେତୟା ଏ ନୁହେଁ ପ୍ରଭୁ ଅଟେ କଳିଯୁଗ,
କେହି କିଛି ନ କରିବେ, ବୁଝୁ ଆମ୍ଭ କଥା ଆଗ ।
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭ ଧନୁଶର,
ପରମାଶୁ ବୋମା ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରଟି ରାତାର ।

ଏହା ଶୁଣି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଚମକି ପଡ଼ିଲେ,
 ସତରେ ଯେମିତି ସିଏ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ ।
 ପୂଜାରୀର କଥା ସତ ମନରେ ଭାବନ୍ତି,
 କି କରିପାରିବି ମୁହିଁ ନୂତନ ଏ ରୀତି ।
 କଳିଯୁଗେ ମୋର ବଳ କୁଆଡୁ ଆସିବ,
 ବଳାୟାନ ହୋଇଅଛି ଏ ଦୁଷ୍ଟମାନବ ।
 ତା'ପରେ କହିଲେ ହସ ହସ ବଦନରେ,
 ତବ କଥା ମାନି ମୁହିଁ ରହୁଛି ଏଠାରେ ।
 ଯାହା କରୁଅଛି କର ତୁମ୍ଭ ଇଚ୍ଛା ମତେ,
 ପଛରେ ଭୋଗିବ ଫଳ ନ କହିବ ମୋତେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣ, ସୀତାଙ୍କୁ ଏହା କହିଲେ ଶ୍ରୀରାମ,
 ମାନବ ଜାତିର ଏବେ ମତି ହେଲା ଭ୍ରମ ।
 ପୂଜାରୀର ନାହିଁ ଟିକେ ହିତାହିତ ଜ୍ଞାନ,
 ଯୁକ୍ତି କଲେ ତା'ଠାରେ ଯିବଟି ସମ୍ମାନ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣ କହନ୍ତି ଭ୍ରାତ ମୋର କଥା ଶୁଣ
 ମାଟି ମୂର୍ତ୍ତୀ ଛାଡ଼ି ଏଠୁ କରିବା ପ୍ରସ୍ଥାନ ।
 ପୂଜାରୀ କି ଲୋକମାନେ କେହି ନଜାଣିବେ,
 ମୂର୍ତ୍ତୀପୂଜା କରି ଏଠି ବାୟା ହେଉଥିବେ ।
 ଏଇମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଉଭୟଙ୍କ ହିତ,
 ଆଜ୍ଞା କର ଯିବା ଏଠୁ ଜଗତର ନାଥ ।
 ସୀତାଦେବୀ ଏହି କଥା ସମର୍ଥନ କଲେ,
 ସର୍ବଶେଷ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାଜି ହୋଇଗଲେ ।
 ମନୁଷ୍ୟାକୃତି ବାନର କରେ ଏତେ କଥା,
 ଧୂସ ହେବ ଅତିଶିଘ୍ର ନ ହେବ ଅନ୍ୟଥା ।
 ନିଶି ଶେଷେ ସର୍ବେ ମିଶି ଛାଡ଼ିଲେ ମନ୍ଦିର,
 ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପୁଣି ତାଙ୍କବାଜି ସ୍ଵର ।

। । ।

ହରି ହର ଭପାଖ୍ୟାନ

ଜଟାଧାରୀ ସଦାଶିବ ଯାଇ ଏକ ଦିନେ
ବିଚଳିତ ହୋଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ବିଷ୍ଣୁ ସ୍ଥାନେ ।
ହରକୁ ଦେଖିଣ ହରି ହୋଇ ଆଚମ୍ବିତ,
କହନ୍ତି କାହିଁକି ବିଜେ ଆହେ ଭୂତନାଥ ।
ଏହା ଶୁଣି ଭୋଳାନାଥ ଦିଅନ୍ତି ଉତ୍ତର,
ବିଚିତ୍ର ସମସ୍ୟା ମୋର ଆହେ ଦାମୋଦର ।
ସଂହାରକର୍ତ୍ତା ହୋଇଛି ଏହି ପୃଥିବୀର,
ମୋର ସମସ୍ୟାଟା କରି ପାରୁନି ସଂହାର ।
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ବିଷ୍ଣୁ ଚାହିଁଣ କହନ୍ତି,
କାହିଁ ପାଇଁ ବିଚଳିତ ଆହେ ପଶୁପତି ।
ମହାଦେବ ଧୂରେ ଧୂରେ ବାକ୍ୟ ଆରମ୍ଭିଲେ,
ବାହନ ସବୁ ଆମର ମୁଣ୍ଡ ଘୁରାଇଲେ ।
ଗଣେଶ ଆସିଲା ବେଳେ ତାହାର ବାହନ,
ସିଂହଦ୍ବାର ଠାରୁ ଆଉ କରୁନି ଗମନ ।
ଏହାଶୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ପଚାରିଲେ କାହିଁପାଇଁ
ହେଉଛି ତାହାର ମୂଷା ଆହେ ଉମାସାଇଁ ।
କହନ୍ତି କୈଳାସପତି ଶୁଣ ପାତାୟନ,
ସାପ ଦେଖୁ ମୂଷା ପ୍ରାଣେ ପଶିଅଛି ଡର ।
ସାପ ମାଳ ମାଳ ମୋର ବେକଠାରେ ଜାଣ,
ଦେଖିଣ ତାହାଙ୍କୁ ମୂଷା କରେ ପଳାୟନ ।
ଗତକାଳି ଗଣେଶର ଦୁଃଖ ମୁଁ ଦେଖିଲି
ଦ୍ବାରଠାରୁ ଚାଲି ଚାଲି ହାତ ଗୋଡ଼ ନାଲି ।

ପହଞ୍ଚି କହିଲା ବାପା ସାପ ଛାଡ଼ିଦିଅ,
 ନହେଲେ ପାସୋରିଦିଅ ମୁଁ ତୁମର ପୁଅ ।
 କାର୍ତ୍ତିକ ଆସିଲେ ସବୁ ସାପ ପଳାଇବେ,
 ସିଏ ଚାଲିଗଲେ ଆସି ଗୁହାରୀ କରିବେ ।
 ପାର୍ବତୀଙ୍କ ବାହନକୁ ଡରଇ ବୃଷଭ
 ଦୁରରୁ ଦେଖିଲେ କଇଳାସ କମ୍ପାଇବ ।
 ସାପ, ଷଷ୍ଠ କାହାକୁ ମୁଁ ଛାଡ଼ି ପାରିବିନି,
 ପୁତ୍ର, ପତ୍ନୀ ବିଚ୍ଛେଦରେ ରହିପାରିବିନି ।
 ଉପାୟଟି ଶିଶୁ କହ ଆହେ ଚକ୍ରଧର
 ଯିବି ମୁହିଁ କଇଳାସ ନ କରି ଉଚ୍ଛ୍ଵର ।
 ସବୁ ଶୁଣି ଚିନ୍ତା କରି ପ୍ରଭୁ ଗିରିଧାରୀ
 ହସିଣ କହିଲେ ଶୁଣ ଆହେ ଜଗାଧାରୀ ।
 ଭାବୁଥିଲି ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକେ ସମସ୍ୟାକୁ ଧରି
 ମୋହର ପାଖରେ ଆସି କରନ୍ତି ଗୁହାରୀ ।
 ଲାଞ୍ଜ ଦେଇ ବର ନେବେ ମନେ ଭାବୁଥାନ୍ତି,
 ତାଙ୍କ କଥା ଚିନ୍ତା କରି ଭ୍ରମ ହେବ ମତି ।
 କିଏ ବୋଲେ ପାସ୍ କଲେ ନଡିଆଟି ଦେବି,
 ମକନ୍ଦମାରେ ଜିଣିଲେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇବି ।
 କିଏ ବର, କିଏ କନ୍ୟା ମାଗେ ଯୋଡ଼ି ହାତ,
 କିଏ ମନ୍ଦିରକୁ ସଫା କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ।
 ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ୟା ଏବେ କରିଲ ପ୍ରକାଶ,
 ସମାଧାନ ହେବ ପ୍ରଭୁ ନ କରିବ ରୋଷ ।
 ଆଗରୁ ତ ଏତେ କଥା ଶୁଣା ବି ନଥିଲା,
 କଳିକାଳ ପ୍ରଭାବ କି ଯାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ।
 ମନ୍ଦିରେ ଆସିବା ଲୋକ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ,
 ବୃଷଭ, ସାପ ସଭିଙ୍କୁ ଦେଲେ କି ଶିଖାଇ ?

ନଜର ଟିକିଏ ରଖି ଆହେ ଭୋଳାନାଥ,
ନହେଲେ ବ୍ୟାପିବ ଏହା କଥାଟି ନିଶ୍ଚିତ ।
ସମସ୍ତ ବାହନ ଯଦି ଏପରି କରିବେ,
କା'ଆଗେ ଯାଇଣ ଆମେ ନିଜେ ଗୁହାରିବେ ।
କମିଶନଟିଏ ମୁହଁ ଦେଇଛି ବସାଇ,
ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟେ ଦେବେ ରିପୋର୍ଟ ଲେଖାଇ ।
ସମାଧାନ ସୂତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ବାହାର ହୋଇବ,
ତା'ପରେ ତୁମ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହେବ ।
ନିଶ୍ଚିତରେ ପ୍ରଭୁ ଏବେ ଯାଅ କଇଳାସ
ଯଥା ସମୟରେ ମୁହଁ ଯିବି ତବ ପାଶ ।
କଥା ସାରି ମହାଦେବ ନିଜ ସ୍ଥାନେ ଗଲେ,
ପାର୍ବତୀଙ୍କ ପାଶେ ଯାଇ ସବୁ ବଖାଣିଲେ ।
ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣି ଦେବୀ ଆଚମ୍ବିତ
କହିଲେ ଶାନ୍ତିରେ ରହ ଆହେ ପ୍ରାଣନାଥ ।
ସମାଧାନ କରି ଦିଷ୍ଟୁ ଏ ଛାଡିବେ ଏ କଥା,
ଧନ୍ୟ ତୁମ ଲାଳା ଧନ୍ୟ କଳିକାଳ କଥା ।

। । ।

ବିଶ୍ଵଜୀବନ ହେ !

ବିଶ୍ଵଜୀବନ ହେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ
ପତିବାକୁ ମୋର ମନ ବଳୁ ନାହିଁ ଆଶା ତୁମ କୃପାବିନ୍ଦୁ ।
ଏତେ ପାଠ ମୁହିଁ ପଢ଼ି ପାରିବିନି କପି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ,
ଦିନରାତି ଲେଖୁ ଏହା ସରିବନି ତେଣୁ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ।
ସାଥୀ ବହି ଆଉ ଟେବୁ ପେପରକୁ କରିଦେଇ ଫାଳ ଫାଳ,
ଦି କପି ଲେଖାଏଁ ନେଇ ରଖୁଦେବି ଆଗୁ ଯାଇ ତେଷ୍ଟ ତଳ ।
ବାଡ଼ ତେଜୁଁ ପୁଣି ଏ ପଟେ ଆସିବି ଚାଲିଯିବି ଗେଟ ଦେଇ,
ଚେକ୍ କଲେ ମୁହିଁ ହସିଣ କହିବି ମୋଟେ କିଛି ନେଉ ନାହିଁ ।
ତ୍ରେତୟାରେ ରାମ କପିଦଳ ଧରି ଲଙ୍କା ଜୟ କରିଥିଲେ,
କଳିଯୁଗେ କପି ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି କେତେ କେତେ ମାୟାଜାଲେ ।
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭଜନ କରୁଛି ହେ ନାଥ ଟିକେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିବ,
ସୁଆଡ଼ ପାର୍ଟିଟା ଯଦି ଆସିଗଲେ ହୁଇସିଲ୍ ମାରିଦେବ ।
ପୁଷ୍ପ ବୃକ୍ଷ ପରି ଫିଙ୍ଗିଦେବି ସବୁ ତାଙ୍କରି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ,
ଧରିନେଲେ ମୋତେ ବଂଶୀ ବଜାଇବି ଯାଇ ଅମରୀ ବଣରେ ।
କଫିଚାଷ ପରେ କପି ଚାଷ ପାଇଁ ମିଳୁଅଛି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ,
ଚାଷ କରି ସର୍ବେ ଆଗେଇ ଗଲେଣି ଆମେ କାହିଁ ହାନିମାନ ।
ପାସ୍ କଲା ପରେ ଭାବୁଛି ଏଥର କେନ୍ଦୁଟିଏ ଖୋଲିଦେବି,
କପି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଲିମ ଦେଇଣ କୋଠାବାଡ଼ି ବନେଇବି ।
ଅନୁମତି ପାଇଁ ଏବେଠାରୁ ମୁହିଁ ଦରଖାସ୍ତ କରିଅଛି,
ସର୍କାର ମଞ୍ଜୁର କରିବେ କି ନାହିଁ ଚାମ୍‌ଚାଟି ଧର ଅଛି ।
କେନ୍ଦୁ ଯଦି ମୋର ଆଗେଇ ଚାଲିବ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁଲିବି ନାହିଁ,
ଫଟୋଟିଏ ଟାଙ୍ଗି ଅଫିସ୍ ଘରରେ ନିତି ପ୍ରଣମିବି ମୁହିଁ ।

। । ।

କୁକୁର ମେଳା

ପତ ସୁଜନେ ଦେଇମନ,
କୁକୁର ମେଳାର ଆଖ୍ୟାନ ।
ସହର ମଧ୍ୟେ ଆୟୋଜନ,
କରିଲେ ଶ୍ଵାନ ନେତାଗଣ ।
ଯିଏ ଯେଉଁଠି ଅଛ ରହି,
ସଭିଏଁ ଆସ ଖୁସି ହୋଇ ।
କାଗଜେ କରିଲେ ପ୍ରଚାର,
ଦେଖିଣ ସେ ବୁଲି କୁକୁର ।
ଆନନ୍ଦେ ହୋଇ ଗଦ ଗଦ,
ଧୋଇଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପାଦ ।
ମନକୁ ମନ ଭାବିଗଲା,
ସହର ଯିବି ସେ ବୋଇଲା ।
ଠୁଳ କରିଣ ଜାତି ଭାଇ,
ଆଗରେ ଯିବି ନେତା ହୋଇ ।
ନ ହେଲେ କିଏ ପଚାରିବ,
ଅନ୍ୟଥା ଟେକା ହିଁ ମିଳିବ ।
ସଂଧ୍ୟା କାଳରେ ଛାଡ଼େ ରଡ଼ି,
ଯେ ଯାହା କାମ ଧନ୍ଦା ଛାଡ଼ି ।
ଆସି ମିଳିଲେ ଗାଆଁ ମୁଣ୍ଡେ,
ବାକ୍ୟ ଯେ ନ ସ୍ମରଇ ତୁଣ୍ଡେ ।
ସର୍ବେ ପୁଛନ୍ତି କ'ଣ ହେଲା,
କାହିଁ ପାଇଁ ତୁ ତାକୁ ଭଲ ।
ଶୁଣିଣ କହେ ବୁଲି ଭାଇ,
ଭଲ କଥାଟି ଜାଣେ ମୁହିଁ ।

ଜାତି ଭାଇ ଯେ ହେବେ ଠୁଳ
ଯିବା ହୋଇଣ ଏକ ମେଳ ।
କହଇ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶୂନ,
ମୋ ଇଚ୍ଛା ହୋଇଲା ପୂରଣ ।
ଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଟା କର,
ବୁଲି ତ ଆସିବା ସହର ।
ପୋଷା ଭାଇ ତ ଆଜ୍ଞାଧୀନ
ତାଙ୍କର ନାହିଁଟି ସମ୍ମାନ ।
ଖାଦ୍ୟ ତ ମିଳୁଅଛି ଭଲେ
ମାଲିକ କଥାରେ ସେ ଚାଲେ ।
ସେମାନେ ଯିବେ କି ନଯିବେ,
ଆମେ କାହିଁକି ବିଚାରିବେ ।
ଏମନ୍ତ ସମୟେ ପିଲାଏ,
ପାଟି କରିଲେ ହାଏ ହାଏ ।
ଦେଖୁଣ ବୁଲା ଭାଇ ଜାତି,
ପଳାଇଗଲେ ଯେଝା କତି ।
ପରଦିନର ଦ୍ଵି ପ୍ରହରେ,
ମିଳିଲେ ଆମ୍ଭ ତୋଟା ଠାରେ ।
ସମସ୍ତେ କରନ୍ତି ବିଚାର,
ବିଚିତ୍ର ଜୀବ ଏହି ନର ।
ପୋଷୁଛି ଆମ ଜାତି ଭାଇ
ଆମକୁ ଘୃଣା କାହିଁ ପାଇଁ ।
ଜୀବନ ଦେଉ ତାହାପାଇଁ,
ହେଲେ ଶଳାଟା ବୁଝୁନାହିଁ ।
ଦାବା ପତ୍ରଟା ସ୍ଥିର କଲେ,
ସଭାକୁ ଯିବା ସେ ବୋଇଲେ ।

ତା'ପର ଦିନ ପାହାନ୍ତାରୁ,
ଶୀତରେ ହୋଇ ଥୁରୁ ଥୁରୁ ।
ଖୁସିରେ କରିଲେ ଗମନ,
ସଭିଙ୍କ ମନ ଛନ ଛନ ।
ସହର କଥା ଭାବିଗଲେ,
ଆମର କି ଭାଗ୍ୟ ବୋଲିଲେ ।
ସାତେ ଛଅଟା ସମୟରେ,
ମିଳିଲେ ଟେକ୍ ଟେକ୍ ଠାରେ ।
ଦେଖିଣ ଶ୍ଵାନଙ୍କର ଗତି,
ଗେଟ୍ ବାଲାଙ୍କ ଭ୍ରମ ମତି ।
ପୌର ସଂସ୍ଥାକୁ କଲେ ଫୋନ୍,
ଆସନ୍ତି ଏକ ଦଳ ଶ୍ଵାନ ।
ଜଳାତଙ୍କକୁ ଭୟ କରି,
କହେ ସିପାହୀ ଥରି ଥରି ।
ଶୁଣି ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ,
ଆଦେଶ କଲେ ଯେ ଜରୁରୀ ।
ନେଇଣ ଚାରିଗୋଟି ଗାଡ଼ି,
ଧର ଶ୍ଵାନଙ୍କୁ ବେକ ମୋଡ଼ି ।
ବିଜୁଳି ବେଗେ ଗାଡ଼ି ସବୁ,
ଧରିଣ ସରଞ୍ଜାମ ସବୁ ।
ପହଞ୍ଚି ଗଲେ ଟେକ୍ ପାଖେ,
ଶ୍ଵାନଙ୍କ ମଜା କିଏ ଦେଖେ ।
ଭାବିଲେ ସମ୍ମିଳନୀ ଗାଡ଼ି,
ଛାଡ଼ୁଛି ଆମ ପାଇଁ ରଡ଼ି ।
ତଳ ଉପର ଅନାଇଲେ,
କର୍ମଚାରିଏ ଓହ୍ଲାଇଲେ ।

ଧରିବା ବିଚାର କରିଣ,
ଭାଗ ହୋଇଲେ ଜଣ ଜଣ ।
ଏହା ଦେଖିଣ ଏକ ଶ୍ଵାନ
ବିନୟେ ବୋଲଇ ବଚନ ।
ହେ ପ୍ରଭୁ ଏହା ଆମ ପାଇଁ
ଆଣିଛ ସତ କି ନୁହଇ ।
ଶୁଣିଣ କର୍ମୀ ଆଚୟିତ,
ସାଥୀଙ୍କୁ ଡାକିଣ ତୁରିତ ।
ପୌର ସଂସ୍ଥାର କାରବାର,
ନ ଜାଣି ଗାଉଁଳୀ କୁକୁର ।
ପୁଛିଲେ ମୋତେ ଏହା ଭାଇ,
ଅକ୍ଳେଶେ ଯିବା ତାଙ୍କୁ ନେଇ ।
ସଭିଏଁ ହୋଇ ହସ ହସ
ମିଳିଲେ ଶ୍ଵାନଙ୍କର ପାଶ ।
ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏ ଆୟୋଜନ,
କରିଅଛୁ ହେ ଶ୍ଵାନଗଣ ।
ଶୁଣିଣ ଏହା ଶ୍ଵାନମାନେ
କୁଦା ମାରିଲେ ତତକ୍ଷଣେ ।
ଚାରିଗାଡ଼ି ତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଚାଡ଼ିଲେ ଦେଇ ପୁରାହର୍ଷ ।
କାଞ୍ଚିଆ ବୋଦାରେ ପଶିଲେ,
ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ।
ତା'ପରେ ଦେଇ ଇଞ୍ଜେକ୍ଟନ,
ନାଶିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରାଣ ।
କବରଖାନାରେ ଫିଙ୍ଗିଲେ,
ଶାନ୍ତିରେ ନିଶ୍ଵାସ ମାରିଲେ ।

ବିଳାପି, ଆଲସିସିଆନ,
କୁକୁର ମାଲିକ ଯେ ପୁଣି ।
ମିଳିତ ଭାବେ ସଭା କଲେ,
ଅତିଥି ଭାଷଣ ବି ଦେଲେ ।
ଯେବେ ହୋଇଲା ସଭାଶେଷ,
ହସି ଖାଇଲେ ରୁଟି ମାଂସ ।
ଭୋଜନ ଶେଷ ଆନନ୍ଦରେ
ଫେରିଲେ ଯେ ଯାହାର ଘରେ ।
ଗାଉଁଲୀ କୁକୁରର କଥା,
କାହାରି ଚିକେ ନାହିଁ ଚିନ୍ତା ।
ଏପରି ଭାବେ ସମାପତ,
କୁକୁର ମେଳାର ଚରିତ୍ର ।
ଯିଏ ପଢ଼ିବ ପାପଭୟ,
ବଢ଼ିବ କଥାଟି ନିଶ୍ଚୟ ।
ଶୁଣିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଆୟୁଷ,
କଟିବ କରନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ।
ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପାଇଁ
ଶ୍ୱାନଙ୍କ ସେବା କର ଯାଇ ।
ନ ହେଲେ ପର ଜନମରେ,
ଜନ୍ମିବ ଶ୍ୱାନଙ୍କ କୂଳରେ ।
ଏ ମେଳା ହୋଇଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କେବଳ ବାଷ୍ପି ପଦେଶ ।

। । ।

ହରତାଳ

କଥାଟା ଶୁଣିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗଇ ଅଟଇ ଖାଣ୍ଟି ସତ
ଆମ ଗାଁରେ ଘଟିଗଲା ଏହା ଶୁଣି ସଭିଏଁ ଚକିତ ।

ବାରବର୍ଷ ପରେ ନାରୁର ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥିଲା
ଛୁଆଟିଏ ଜନ୍ମ କରିବ ବୋଲି କେତେ ବ୍ରତ କରିଥିଲା ।

ନାରୁର ମନଟି ଘାଣ୍ଟି ହେଉଥିଲା କେବେ ତାରିଖ ଆସିବ,
ଏତେ ଦିନ ପରେ ନିଜ ଘରେ ସିଏ କୁଆଁ କୁଆଁ ଡାକ ଶୁଣିବ ।

ଜଷ୍ଟଦେବୀ ପୂଜା, ଗ୍ରାମଦେବୀ ପୂଜା କରୁଥିଲା ରାତିଦିନ,
ଠାକୁରେ ମୋତେ ଏ ବିପଦୁ ଉଦ୍ଧାର କର ଭଜୁଥିଲା ଘନ ଘନ ।

ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପ୍ରସୂତି ଗୃହ ଆଗରୁ ଠିକଣା କଲା,
ତାରିଖ ଦିନ ସକାଳୁ ଯାଇ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲା ।

ଗାଁର ଚେଲା ଚାମୁଷା କେତେ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିଲେ,
ବାପା ହେଲା ପରେ ମିଠା ଖାଇବାକୁ ଲାଲ ଗଡ଼ାଉଥିଲେ ।

ହୋଇଲାନି ଛୁଆ ସକାଳ ଠାରୁ ରାତି ପୁଣି ପାହିଗଲା
ଉଛନ୍ତି ହୋଇଲେ ଟୋକାଦଳ ଏଣେ ରାଗ ଅସମ୍ଭାଳ ହେଲା ।

କେମିତି ଡାକ୍ତର ରଖିଛି ଏଠି ଭୁଲ ତାରିଖ ଦେଉଛି,
ରାତି ସାରା ଆମେ ଉଜାଗର ଏଠି କିଛି ଜଣା ନ ପଡୁଛି ।

ରାସ୍ତା ବନ୍ଦ କଲେ, ଟାୟାର ଜାଳିଲେ କମ୍ପିଲା ହାସ୍‌ପାତାଳ,
ଆଧୁନିକ ଟୋକା ମାଲକ ଲଗାଇ କରିଦେଲେ ହରତାଳ ।

। । ।

ବନ୍ଦ

ଗଣତନ୍ତ୍ର ନୂଆ ଫେସନ ନାମଟି ଅଟଇ ବନ୍ଦ
ହୃଦୟ ଫାଟିଲା ଭଳି ଏଠି ଖାଲି ବିଭୀଷଣ କାନ୍ଦ ।

କଥାରେ କଥାରେ ଯାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ବାହାରି ପଡ଼େ ଏ ବନ୍ଦ,
ସତେ ଯେମିତି ଏମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଏ ଦେଶର ଭଲମନ୍ଦ ।

କେହି ଶୁଣନ୍ତିନି ଏହାଙ୍କର କଥା ତଥାପି ନିଲୁଙ୍ଗ ଦଳ,
ମାଜକରେ ବୁଲି ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି କରିବା ପାଇଁକି ସଫଳ ।

ହଇରାଣ ଏଠି, ରୋଗୀ, ଯାତ୍ରୀ ଆଉ ଏ ବେପାରୀ ଦଳ
କହନ୍ତି ହେ ଭଗବାନ କେବେ ପୂରିବ ଏହାଙ୍କ କାଳ ।

ଧୂଆମୂଳା ଆଉ ଅଧୂଆ ମୂଳା ଦୁହେଁ ତ ଏଠି ସମାନ
ବିଲେଇ ଛିଙ୍କିଲେ ବିରୋଧବାଲା କରନ୍ତି ଏ ଆୟୋଜନ ।

ବନ୍ଦ ଶେଷ ହେଲେ ସଫଳ-ବିଫଳ ଭାଷଣ ଦିଅନ୍ତି ଖାଲି,
ସତେ ଯେମିତି ଗଡ଼ ଜୟ କଲେ ସଂସାରଠୁ ଯିବେ ବଳି ।

ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ପଚାରିବ କିଏ ଫଳ କଅଣ ମିଳିଲା
ଓଲଟା ସିଏ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ କି କଥା କହୁଛ ଭଲା ।

ଘଟଣା ପ୍ରବାହକୁ ନେଇ ଦେଇଥିଲୁ ବନ୍ଦ ଡାକରା,
ଆମକୁ କଅଣ ମିଳିବ ସେଇଠୁ ଆରିଷ୍ଟା ହେଉ ବା କାକରା ।

ବନ୍ଦ ନ କଲେ ଲୋକେ ଭାବିବେ ଆମେ କାଲେ ଶୋଇଗଲୁ
ବନ୍ଦ ଡାକ ଦେଇ ଗିରଫ ହୋଇଣ ନାମ ଅରଜନ କଲୁ ।

ଅଖ ବନ୍ଦ, ଚକ୍ରବନ୍ଦ ଆଉ ତାଲା ବନ୍ଦ ଇଏ ପୁରୁଣା ଫର୍ମୁଲା
ଆଗରୁ ରହିଛି, ଏବେ ବି ଚାଲିଛି ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଅସଲି ପାଲା ।

। । ।

ବଇକୁଣ୍ଠପୁରରୁ ନରକ ନିବାସ

ଜୀବନ ଯାକର ଧନ ସଞ୍ଚକରି ବାପା ହେଲେ ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ
ତାଙ୍କରି ଧନରେ ତିଆରିଲି ଘର ମନ ହୋଇଗଲା ଖୁସି ।

ଆଣିବି ସରଗ ଅପସରି, ଘରେ ସ୍ନେହ ଥିବ ନିରନ୍ତର
କବିଙ୍କ କଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ନାମ ଦେଲି “ବଇକୁଣ୍ଠପୁର” ।

ଆଣିଲି ଯାହାକୁ ହାତ ଧରି, ନଥିଲା ସେତ ଅପସରୀ
ରମ୍ଭା ମେନକାକୁ ଗଲିଭୁଲି, ଯେବେଠୁ ତା’ର ହାତ ଧରିଲି ।

ସୁଖତ ମିଳିଲା ଥିଲା ସରଗ ସୁଖଠୁ ଆନ
ଘର ନାଁଟି ବଦଳାଇବାକୁ ବଳାଇଲା ତା’ର ମନ ।

ପୁରୁଣା ନାଁଟି ବଇକୁଣ୍ଠପୁର ଆଉ ଶୁଭୁ ନାହିଁ ଭଲ,
“ବଇକୁଣ୍ଠପୁର”କୁ ଲିଭାଇ ଦେଇ ମୁଁ ଲେଖିଲି “ମୈତ୍ରୀ ମହଲ” ।

ଦୁଇରୁ ହୋଇଲୁ ତିନି, ତିନିରୁ ଚାରି ପୁଣି
କାମ ବଢ଼ିଗଲା ପରେ ବଦଳିଲା କଥା କହିବାର ଠାଣି ।

ବାପାଙ୍କର ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ସରିଲା ହୋଇଗଲି ମୁଁ କାଙ୍ଗାଳ
ପୁଅ, ସ୍ତ୍ରୀ କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ଝଡ଼ିଗଲା ମୁଣ୍ଡବାଳ ।

ମୈତ୍ରୀ ମହଲରେ ନିଦ ହଜିଗଲା ଖାଲି ହେଉଥିଲି ଝୁରି
ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ବଦଳାଇ ନାଁ ଲେଖିଲି “କଳହ ପୁରୀ” ।

ସଞ୍ଜୟ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

କଥା କଟାକଟି, ହାତ ଉଠାଉଠି ନିଜି ଘରେ ଚାଲିଲା,
ସବୁ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋର ସମୟ ସୁଅରେ ଅକାଳରେ ଭାସିଗଲା ।

ଶୁକଳ ପକ୍ଷର ଚାନ୍ଦ ପରି ଏଣେ ସମସ୍ୟା ବଢ଼ି ଚାଲିଲା
ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ରୋଗ ମତେ ସତେ ଜୀବଦଶାରେ ମିଳିଲା ।

ବୈକୁଣ୍ଠପୁର, ମୈତ୍ରୀ ମହଲ କଲେ ମତେ ଉପହାସ,
“କଳହପୁରୀ”ର ନାଁ ବଦଳାଇ କଲି “ନରକ-ନିବାସ” ।

। । ।

ଘରଭଡ଼ା

ଆମ ନୂଆ ଘରଭଡ଼ା ବାଲା
ଘରେ ଦୁଇଟି ବଢ଼ିଲା ଝିଅପିଲା
ମଉସା, ମାଉସୀଙ୍କ ସହ ମୋର ଭାରି ଜମିଛି,
ବେଳେ ବେଳେ ଘର ଆଡ଼େ ଯାଉଛି
ଟାଙ୍ଗମ୍ ପାସ୍ କରୁଛି, ଭାରି ମଜା ଲାଗୁଛି ।

ମଉସା କହନ୍ତି ତୁ ପୁଅ ଭଳି ଆମର
ମାଉସୀଙ୍କ କଥା ତା’ଠୁ ଭାରି ସୁନ୍ଦର
ନାଲି ଚା ଆଉ ବିସ୍କୁଟ ଦିଖଣ୍ଡ ଧରାଇ
ବ୍ୟାଗ୍ ସାଂଗେ ସାଂଗେ ଦିଅନ୍ତି ବଜାର ସଉଦା ପାଇଁ ।

ମାସ ପରେ ମାସ ଚାଲିଗଲା ତିନିମାସ
ଘରଭଡ଼ା ଆସିଲା ନାହିଁ
ବାପା ଡାକି କହିଲେ
ଯା’ ମାଗି ଆଣିବୁ ସବୁଭଡ଼ା
ଆଉ ମୁହଁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ ।

ମଉସାଙ୍କୁ ଯାଇ ଭଡ଼ା କଥା କହିଲି
ହେଲେ, ତା’ ବଦଳେ ଖାଲି ଗାଳିଶୁଣିଲି
ବାଧା ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲି ।

ଘରେ ପଂହଞ୍ଚିବା କିଛି ସମୟରେ
ପହଞ୍ଚିଗଲା ପୋଲିସ୍
(କାରଣ) ମଉସା କୁଆଡ଼େ ମୋ ନାଁରେ
କରିଛନ୍ତି ନାଲିଶ
ବାପାଙ୍କୁ କହିଲେ ଆପଣ ତ ଭଦ୍ରଲୋକ
କରୁଛନ୍ତି ଭଲ କାରବାର
ଭଡ଼ାବାଲା ଉପରେ ଜୁଲୁମ୍
ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ ଘରେ ପଶି କରିଛି ବଳାକାର ।
ଶୁଣି ବାପା, ବୋଉ ଅବାକ୍, ମୁଣ୍ଡେ ବଜ୍ରପାତ ମୋର
ଗାଡ଼ିରେ ବସାଇ ମୋତେ ନେଲେ ମାମୁଁଘର ।

। । ।

ଅବାସ୍ଥିତ ଅତିଥି

ପୂଜ୍ୟନାୟ ହେ ଅତିଥି ଭୋଜନ ତ ଏତେ କଲେ ଶେଷ,
ମୋ ପିଲା ଛୁଆ ପାଇଁ କିଛି ରଖିଯାନ୍ତୁ ପଡ଼ିବ ନିଶ୍ଚାସ ॥

ଆପଣ ଆସିବା ଡିଥି ମୋର ମନେ ନାହିଁ,
ଦୟା କରି କେବେ ଯିବ ଦିଅନ୍ତେ ବତାଇ ॥

ଦଶହରା ପର୍ବ ଏଠି ପୁଣି ତ ମକର,
ପାଳନ କରିଲ ତୁମେ ହୋଇ ଆଗଭର ॥

ରଜପରବ କେଉଁଠି ମନାଇବ କହ
ତୁମ କଥା ଶୁଣିଲେ ମୋ ମନ ହେବ ଥୟ ॥

ମହାପୁଣ୍ୟ ଅଟେ ଜାଣେ ଅତିଥି ସକ୍ରାର,
ହୋଇଗଲା ବହୁତ ଏ ନୁହେଁ ମୋର ଦରକାର ॥

ନହେଲେ ଅଜାଗା ଗା' କଅଣ କରିବି,
ପିଲାଛୁଆ ନେଇ ଶେଷେ ବନବାସ ଯିବି ॥

। । ।

ନୂଆବରଷ

ନୂଆ ବରଷରେ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ କରୁଛି ଗ୍ରିଟିଂସ୍ ଚାଷ
ରାତି ସାରା ସିଏ ନାଚ କରୁଅଛି ପିଇଦେଇ ସୋମରସ ॥
ବାତ୍ୟା, ମରୁଡ଼ି କଥା ଭୁଲିଯାଇ କରିଅଛି ସଜବାଜ,
ପୂର୍ବ ଛାଡ଼ି ଏବେ ପଶିମେ ଧାଇଁଛି ମୁହେଁ ଟିକେ ନାହିଁ ଲାଜ ॥
ଗଲା ବରଷର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକ ନବୀକରଣର ପାଇଁ
ହୋଇଅଛି ଏତେ ସଜବାଜ କିନ୍ତୁ ତର୍କମା ତ କିଛି ନାହିଁ ॥
ସହରଠାରୁ ଏ ନୂଆବର୍ଷ ରୋଗ ପଶିଲାଣି ଯାଇ ଗାଆଁରେ,
ପିଲାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖୁ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକେ ହାତ ମାରୁଛନ୍ତି ମୁଣ୍ଡରେ ॥
ଓଡ଼ିଆ ପୁଅର ନୂଆବରଷ ଅଟଇ ମହାବିଷୁବ,
ପଚାରିଲେ କେହି କହିପାରନ୍ତିନି ଅନ୍ୟ ଏ ଓଡ଼ିଆ ଭାବ ॥
ମହାବିଷୁବର କଥା ବାପା ମାଙ୍କୁ ତ ଜଣାନାହିଁ;
ପିଲାଛୁଆ ଆଉ ଜାଣିବେ କଅଣ ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗଇ ॥
ଫୁଲ କଢ଼ି ଦେଇ ଦାନ୍ତକୁ ଦେଖାଇ କହନ୍ତି “ହାପି ନ୍ୟୁ ଇଅର”,
ପରଦିନ ପୁଣି ମୁହଁ ବୁଲିଯାଏ କେହି ନୁହନ୍ତି କାହାର ॥
ଆଧୁନିକ ବୋଲି ଅନ୍ୟ ପରେ ଧାଇଁ ଭୁଲିଯାଇଅଛି ନିଜର ନାମ,
ସମୟ ଆସିଲେ ଜାଣିପାରିବ ସେ ଅନ୍ୟଠାରେ କିଛି ନାହିଁ ତା କାମ ॥
ନିଜ ସ୍ଥିତି ଏବେ କେଉଁଠି ରହିଛି ଯହିଁ ତାହାର ନଜର,
ମୁଖା ପିନ୍ଧି ସବୁ କାମ କରିବାରେ ସବୁ ଏଠି ଧୂରନ୍ଧର ॥
ନୂଆ ବରଷରେ ହେ ଜଗତନାଥ ଏତିକି ବିନତି ମୋର,
ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ଦିଅ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅକୁ ରହୁ ସଂସ୍କୃତିର ଧାର ॥

। । ।

ନିର୍ବାଚନ ଇସ୍ତାହାର

ନିର୍ଦ୍ଦଳୀୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମୁଁ ନୁହେଁ କେଉଁ ଦଳର,
ମନଦେଇ ପଡ଼ନ୍ତୁ ମୋ ନିର୍ବାଚନ ଇସ୍ତାହାର ॥

ଘରେ ରନ୍ଧା ଖାଦ୍ୟ ସବୁ ମାଗଣା ପାଇବେ,
ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲା ସହିତେ ଆନନ୍ଦେ ରହିବେ ॥

ପୁରୁଣା ହେଲାଣି ଏବେ ରଣ ଛାଡ଼ ବାର୍ତ୍ତା
ହାତ ଉଧାରୀ ସୁଝିବି ଦଉଛି ମୁଁ କଥା ॥

ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବି
କାହା ମନରେ କାହିଁକି ମୁଁ ଦୁଃଖ ଦେବି ॥

ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କେବେ କରିବିନି,
ଏହା ହେଲା ବେପାରୀଙ୍କ ଭୋଟ ମିଳିବନି ॥

ବଦଳରେ ମହଙ୍ଗାଭରା ଦେବି ଚାରିଧର
ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଥିବ ନାହିଁ ଡର ॥

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆୟନୀତିରେ ଏବେ ମିଶିବ ଦୁର୍ନୀତି,
ଫିସ୍ ଦେଇ କରିହେବ ଅସୀମ ଦୁର୍ନୀତି ॥

ଏଇମିତି ହେଲେ ଆମ ରାଜସ୍ୱ ବଢ଼ିବ,
ନିଅଣ୍ଟିଆ ବଜେଟ୍ ଆଉ କେବେ ବି ନୋହିବ ॥

ଭୋଟ ଦେଇ ଯିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବି,
ଭୋଟ ବଦଳରେ ପୁଣି ଉପହାର ଦେବି ॥

ଛଅସୂତ୍ରୀ ଇସ୍ତାହାର ତିଆରି କରିଛି,
ମୋ ନିଜସ୍ବ ବୋଲି ଏଠି ଦାବୀ କରୁଅଛି ॥

ଏହାଠୁ ସୁନ୍ଦର ଯଦି ଇସ୍ତାହାର ଥିବ,
ଭାଇମାନେ ମୋତେ ନିଶ୍ଚେ ଶିଳ୍ପ ଜଣାଇବ ॥

କିଏ ଯଦି କରିଦେବ ଏହାକୁ ନକଲ,
ଜଣାଇବେ ଦିନରାତି ଖୋଲାଅଛି ମୋବାଇଲ୍ ॥

ଜିତିବା ପରେ ମୋ କଥା ନକଲେ ପୂରଣ
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଟିବନ୍ଦ ହେବ ତୁମ ରାଣ ॥

କାହା ମୁହଁ ଦେଖିବିନି କରୁଛି ମୁଁ ସତ୍ୟ,
ଭୀଷ୍ମ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମୋହର ସାକ୍ଷୀ ଜଗନ୍ନାଥ ॥

। । ।

ସର୍ଗରେ ଇଶ୍ଵରନେତ୍

ଯୁଗ ବଦଳିବା ଦେଖୁ ଇନ୍ଦ୍ର
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଲଗାଇଲେ ଇଶ୍ଵରନେତ୍
କାହାକୁ ‘ଲାପ୍ଟପ୍’ ଦେଲେ ତ
କା ହା’ତରେ ପିସି ଟାବ୍ଲେଟ୍ ॥

କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଖେଳ ଖେଳୁଥିବା
ଦେବତା ଖାଲି ଇଶ୍ଵରନେତ୍ରେ ମାଡିଲେ
ଦିନରାତି ସବୁ କାମ ଛାଡି ଦେଇ
କବାଟ କିଲି ବସିଲେ ॥

କିଏ ହଲିଉଡ୍, କିଏ ବଲିଉଡ୍
ଅଭିନେତ୍ରୀ ଫଟୋ ଖୋଜିଲେ
ଇଶ୍ଵରନେତ୍ରେ ସିନେମା ଦେଖିଲେ
ସମସ୍ତେ କାମକୁ ବାକି ରଖିଲେ
ନେତ୍ରେ ସିନେମା ଦେଖିଲେ ॥

ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ବାଡେଇ ଦେଲେ
ଖୋଲିଲା ସବୁ ଗେଟ୍
ଦେବତା ମାନେ ଖୁସିରେ କହିଲେ
ବାଃ ବାଃରେ ଇଶ୍ଵରନେତ୍ ॥

ସବୁଆଡ଼େ ଖାଲି ଆଲୋଚନା କଲେ
କିଏ ନେଟ୍ରେ କଅଣ ଦେଖୁଛି,
ହତ୍ୟା, ଧର୍ଷଣ, ଗୁପ୍ତ କ୍ୟାମେରାରୁ
କ'ଣ ଦୃଶ୍ୟ ସବୁ ଆସିଛି ॥

ରକ୍ଷା, ମେନକାଙ୍କୁ ହେୟାଜାନ କଲେ
ସିନେମା ନାୟିକା ଦେଖି,
ଚାଟିଂରେ ଖାଲି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ
ବଦଳିଗଲା ସତ୍ତା ॥

କାମ ସବୁ ଯାକ ଠିକ୍ ହୋଇଗଲା
ଇନ୍ଦୁଙ୍କର ଚିନ୍ତା ବଢ଼ିଲା,
କୀଳା ନିଜେ ସିଏ ଡାକି ଆଣିଛନ୍ତି
କାହାକୁ କହିବେ ଭଲ ॥

। । ।